

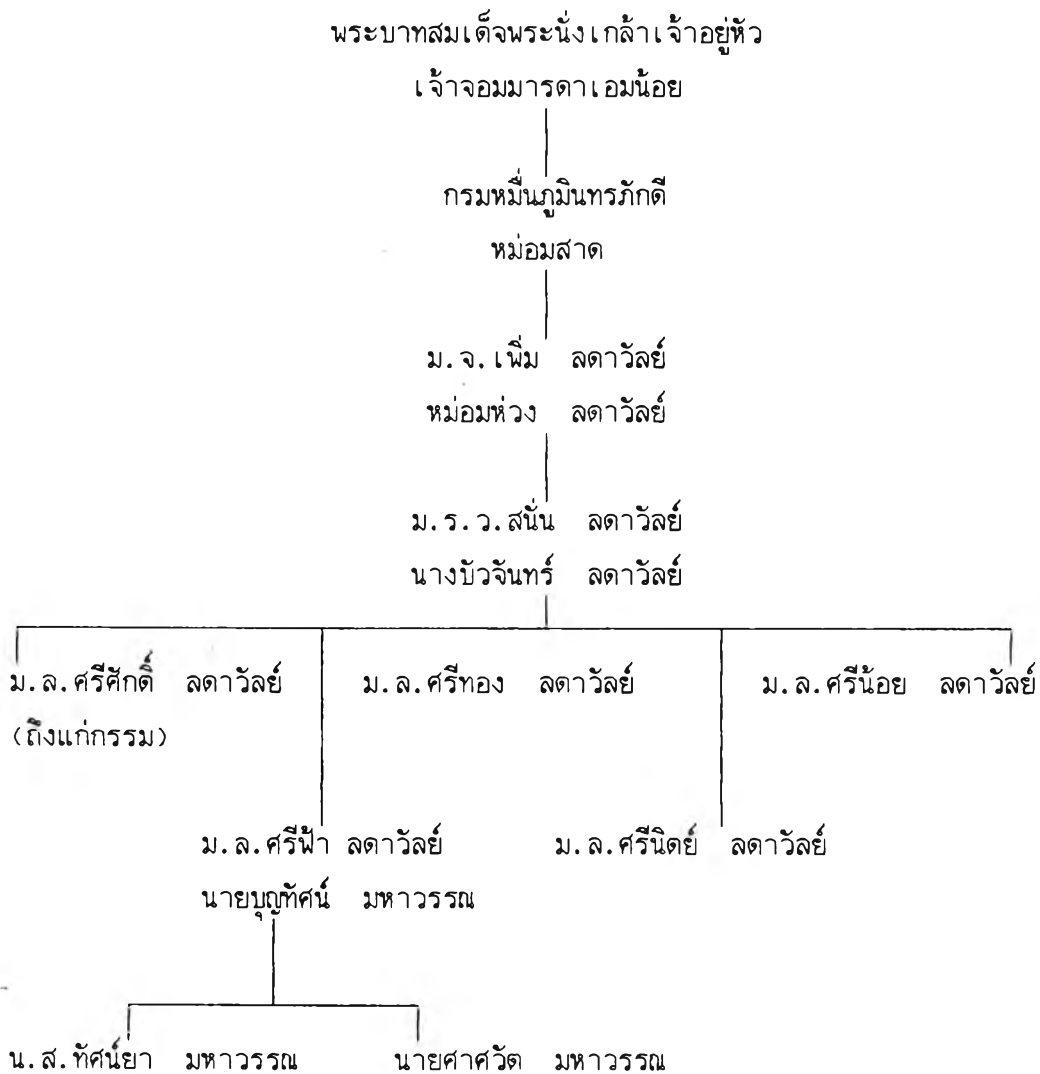

บทที่ 2

ชีวประวัติของ "สีฟ้า"

กำเนิด

ม.ล.ศรีฟ้า มหาวรรณ สืบสกุลมาจากพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว กล่าวคือ เป็นเหลนของกรมหมื่นภูมินทรภักดี (พระองค์เจ้าชายลดาวัลย์) ผู้ทรงเป็นพระราชโอรสองค์ที่ 17 ในพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวกับเจ้าจอมมารดาเอนน้อย และทรงเป็นต้นสกุล "ลดาวัลย์ ณ อยุธยา" (เรื่องจากปก 2527 : 16) ตั้งแผนภูมิแสดงการสืบราชสกุลคร่าว ๆ ดังนี้

ประวัติต้นราชสกุลวงศ์ "ลดาวัลย์ ณ อยุธยา" สืบราชสกุลในวังหลวงรัชกาลที่ 3
สายที่ 5 สายเจ้าจอมมารดาเอนน้อย

เจ้าจอมมารดาเอนน้อย เป็นธิดาของนายแสง จางวาง ในสมเด็จพระเจ้าหลานเธอ
เจ้าฟ้าอภัยธิเบศร์ แล้วเลื่อนเป็นเจ้าฟ้ากรมขุนกษัตราธิบดี

ม.ล. ศรีฟ้า มหาวรรณ เป็นธิดาของ ม.ร.ว. สนั่น กับ นางบัวจันทร์ ลดาวัลย์
ถือกำเนิดเมื่อวันที่ 26 มกราคม พ.ศ. 2473 ณ วังมหาสวัสดิ์ อ.นครชัยศรี จ.นครปฐม
ซึ่งเป็นวังของท้าวปู่คือ ม.จ. เหม ลดาวัลย์ และหม่อมยาคือ หม่อมห่วง มีพี่น้องร่วมบิดามารดา
รวม 5 คนคือ

1. ม.ล. ศรีศักดิ์ ลดาวัลย์ (ถึงแก่กรรม)
2. ม.ล. ศรีฟ้า (ลดาวัลย์) มหาวรรณ
3. ม.ล. ศรีทอง ลดาวัลย์
4. ม.ล. ศรีนิตย์ ลดาวัลย์
5. ม.ล. ศรีน้อย ลดาวัลย์

วังของหม่อมเจ้าเหม ลดาวัลย์ ตั้งอยู่ริมน้ำ ตั้ววังประกอบด้วยตำหนักใหญ่เป็นเรือน
ไม้สองชั้น เป็นที่อยู่อาศัยของผู้ที่เป็นประมุขของวังพร้อมทั้งบริวาร และมีเรือนบริวารอีกหลาย
หลัง อันเป็นที่อยู่ของบุตรธิดาของ ม.จ. เหม ซึ่งมีครอบครัวแล้ว สำหรับโรงครัวนั้นแยกออก
ต่างหาก เป็นเรือนไม้สองชั้นใหญ่โตเป็นโรงครัวรวมปรุงอาหารสำหรับทุกชีวิต ในวังนี้ ม.ล.
ศรีฟ้า ได้รับความรักความอบอุ่นมาตั้งแต่ยังเล็ก ๆ เนื่องจากเป็นหลานรุ่นแรก ๆ ที่ท้าวปู่
โปรดปรานมาก จึงได้รับการเลี้ยงดูเป็นอย่างดี

ในปฐมวัยนี้เองที่ ม.ล. ศรีฟ้า ได้เรียนรู้ถึงความเหลื่อมล้ำต่ำสูงของสังคมในครอบครัว
เพราะแม้แต่สะใภ้ก็มีการแบ่งระดับชั้นตามฐานะและศักดิ์ของผู้เป็นสะใภ้ ความไม่เสมอภาคนี้
ทำให้ ม.ล. ศรีฟ้า มีความเห็นอกเห็นใจผู้ที่อยู่ในฐานะที่ต่ำกว่า และในผลงานของ ม.ล. ศรีฟ้า
จะแสดงความรู้สึกในเรื่องนี้ว่า บุคคลที่เกิดมาแม้ฐานะความเป็นอยู่และยศศักดิ์จะแตกต่างกัน
แต่ความรู้สึกของเขาไม่ควรจะแตกต่างกันมากนัก

พ.ศ. 2477 ม.จ. เพิ่ม ซึ่งเป็นปู่ของ ม.ล. ศรีฟ้า ก็สิ้นชีพิตักษัย หม่อมย่าคือ หม่อมท่วง จึงอพยพครอบครัวทั้งหมดมาอยู่ที่บ้านข้างสถานเสาวภา (ในปัจจุบันคือ โรงแรม มณเฑียร) เมื่อ ม.ล. ศรีฟ้า อายุ 5 ขวบ มารดาก็ถึงแก่กรรมด้วยวัณโรค ม.ร.ว. สนั่น มิได้ แต่งงานใหม่ จนกระทั่ง ม.ล. ศรีฟ้า อายุได้ 15 ปี จึงมีภริยาใหม่

ม.ร.ว. สนั่น ลดาวัลย์ รัชการเป็นเลขานุการกรมไปรษณีย์โทรเลข ในตำแหน่ง ชั้นเอก ระยะเวลาต่อมาเกิดขัดแย้งกับหม่อมท่วงในเรื่องการลงทุน จึงไปเช่าห้องแถวอยู่ที่ตลาด บางรักพร้อมทั้งครอบครัว มีคนรับใช้ไปด้วย 2 คน ต่อมาก็ได้เช่าร้านอยู่ที่อาคาร 10 ถนน ราชดำเนินนอก ซึ่งเป็นอาคารใหม่และย้ายครอบครัวไปอยู่ที่นั่น จนกระทั่งเกิดสงครามโลก ครั้งที่ 2 ม.ร.ว. สนั่นจึงขอพระราชทานที่ดินที่วังมหาสวัสดิ์เป็นกรรมสิทธิ์ และได้สร้างโรงงาน ผลิตน้ำตาลทรายแดง ได้ผลสำเร็จดียิ่ง จนครอบครัวมีฐานะมั่งคั่งถึงกับพากันไปตากอากาศที่ หัวหินในฤดูร้อน ซึ่งถือเป็นความโก้เก๋ของผู้มีฐานะดี ในระยะนี้เอง ม.ร.ว. สนั่น ก็มีภริยาคนที่ 3 สำหรับภริยาคนที่ 2 นั้นแยกทางไป ต่อมาโรงงานน้ำตาลก็ประสบภาวะขาดทุนจึงเลิก กิจการ ฐานะของครอบครัว ม.ร.ว. สนั่นจึงยากจนลง (เรื่องจากปก 2517: 17-19)

การศึกษา

ม.ล. ศรีฟ้า ลดาวัลย์ ได้รับการศึกษาชั้นต้นที่โรงเรียนศึกษาวิทยา ผลการศึกษาระดับ นี้อยู่ในเกณฑ์ที่ดี ในการสอบไล่ชั้นประถมปีที่ 4 ได้คะแนนถึงร้อยละ 96 ต่อจากนั้นได้ศึกษาระดับมัธยม ณ โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ ผลการศึกษาในระดับนี้อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อเรียนจบชั้นมัธยมปีที่ 8 หรือที่เรียกกันในขณะนั้นว่า ชั้นเตรียมวิทยาศาสตร์ ม.ล. ศรีฟ้า ลดาวัลย์ ได้ไปสอบคัดเลือกเข้าคณะแพทยศาสตร์แต่ผิดหวัง สอบได้คณะวิศวกรรม-ศาสตร์ ซึ่งขณะนั้นไม่มีผู้หญิงเรียนเลยจึงสละสิทธิ์

ปีถัดไปจึงเข้าศึกษาในคณะพาณิชย์ศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับทุนการศึกษาจากกระทรวงศึกษาธิการ โดยพิจารณาจากคะแนนในการสอบไล่ชั้นมัธยมปีที่ 8 และสอบสัมภาษณ์ โดยมีเงื่อนไขว่าผู้รับทุนเมื่อเรียนจบแล้วจะต้องเป็นครูในสังกัดกระทรวง ศึกษาศาสตร์เป็นระยะเวลา 2 เท่าของจำนวนปีที่รับทุน

ม.ล.ศรีฟ้า ลดาวัลย์ เรียนอยู่จนถึงชั้นปีที่ 3 จึงลาออก เนื่องจากผลการเรียนตกต่ำ และไม่ถนัดในวิชาบัญชี เหตุที่เลือกเรียนวิชานี้เพราะเลือกตามเพื่อน แต่ปรากฏว่าวิชาที่ทำคะแนนได้ดีคือวิชาภาษาไทยและสังคมศึกษา และอีกสาเหตุหนึ่งคือ ปัญหาในครอบครัว จากการที่ท่านบิดามีภริยาคนที่ 3 ซึ่งเป็นเพียงเด็กกำพร้าใช้ในบ้าน ม.ล.ศรีฟ้า ลดาวัลย์ มีเรื่องขัดแย้งกับบิดา จึงออกจากบ้านไปอาศัยอยู่กับเพื่อน และหมดสภาพการเป็นนิสิต

อิทธิพลของประวัติชีวิตผู้เขียนที่มีต่องานเขียน

ม.ล.ศรีฟ้า ซึ่งมีประวัติชีวิตที่ผันแปรทั้งสภาพที่สูงสุดและต่ำ กล่าวคือ การดำรงชีวิตที่เฟื่องฟูอยู่ในวัง ภายหลังลำบากมากต้องอาศัยในสลัม ดังนั้น ในงานเขียนนวนิยายของ ม.ล.ศรีฟ้า ผู้อ่านจะได้รับรู้และทราบถึงกลวิธีของสีฟ้าที่ได้นำประสบการณ์ส่วนตัวมาแต่งแต่งงานเขียนได้อย่างมีศิลปะ เช่น ม.ล.ศรีฟ้าจะกล่าวถึงภาพวังจากความประทับใจในวัยเด็ก ปรากฏในนวนิยายหลาย ๆ เรื่องในยุคต้น ๆ เช่น กิ่งไผ่ หลง เป็นต้น

นอกจากนี้ ม.ล.ศรีฟ้า ได้เล่าอย่างสรุปถึงชีวิตช่วงหนึ่ง ในการให้สัมภาษณ์ผู้แทนหนังสือถนนหนังสือ ว่า "ชีวิตของดิฉันไม่ใช่ว่าเฟื่องฟู แต่ได้อาศัยทั้งในวังและสลัม ถือว่าเป็นประสบการณ์ที่ดี สามารถนำมาเขียนเป็นเรื่องได้ ผ่านมามากทั้งชีวิตที่สูงและตกต่ำ

ส่วนภาพของความสุขของชีวิตที่มั่งคั่งของบุคคลชั้นสูงในสังคมไทยเป็นไปตามสมมติฐานของคนยุคนั้น คือพอจะต้องพาไปเที่ยวหัวหินในฤดูร้อน ภาพนี้จะปรากฏในงานเขียนของ ม.ล.ศรีฟ้าเช่นกัน นอกจากนี้ลักษณะงานเขียนของ ม.ล.ศรีฟ้าจะสัมพันธ์กับเวลาและวัยของผู้เขียนอย่างแนบแน่น ซึ่ง ม.ล.ศรีฟ้ายอมรับด้วยการให้สัมภาษณ์ในหนังสือถนนหนังสือว่า "เธอเองก็เหมือนคนเขียนหนังสืออีกจำนวน ไม่น้อยที่มักเริ่มจากใกล้ตัวแล้วยับขยายไกลออกไปสู่สังคมวงกว้างตามวันเวลา เช่น ในนวนิยายระยะแรก ส่วนหนึ่งสะท้อนมาจากชีวิตจริงของครอบครัวชั้นสูงดั้งเดิม เช่น ภาพวังเก่าที่เหลืออยู่เพียงความทรงจำ จากเรื่อง "กิ่งไผ่" ตลอดจนความขมขื่นในประสบการณ์ นวนิยายช่วงต่อมา ม.ล.ศรีฟ้าได้นำเสนอปัญหาทางจิตวิทยาของวัยรุ่น อันเป็นผลจากความไม่เข้าใจกันในครอบครัวของผู้เขียนเอง เช่น เรื่อง "ทางโค้ง" และในระยะหลัง พ.ศ. 2516 นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นทางการเมือง ม.ล.ศรีฟ้าก็ได้สะท้อนความคิดของตนต่อเรื่องนี้ จากเรื่องทำไมและแผ่นดินนี้ยังร้อนรมย์ และนวนิยายในช่วง

หลัง พ.ศ. 2522 ม.ล.ศรีฟ้าได้โจมตีความคิดหลงใหลวัตถุนิยมลึกลับคุณค่าของจิตใจ สนใจ การตกแต่งภายนอกมากกว่าสนใจจิตใจ เช่น จากเรื่องเปลือก คอนโดมิเนียม เป็นต้น

ดังนั้น ในนวนิยายของศรีฟ้า ผู้เขียนได้นำทั้งประสบการณ์ชีวิตของตนเองและสภาพทั่ว ๆ ไปของสังคมมาถักทอ และแต่งแต้มในเชิงศิลปะออกเป็นนวนิยายที่มีคุณค่า ที่นำเสนอเนื้อเรื่อง ในแนวต่าง ๆ ได้อย่างดี

การทำงาน

ม.ล.ศรีฟ้า เริ่มทำงานเป็นครูสอนที่โรงเรียนเซนต์โยเซฟศรียาซา เป็นเวลา 1 ปี ต่อมาทางกระทรวงศึกษาธิการได้เรียกตัวให้มาสอนที่โรงเรียนพณิชยการพระนคร เพื่อให้ทุนที่ได้รับ วิชาที่สอนคือ วิชาเศรษฐศาสตร์และวิชาบัญชี สอนอยู่ที่นี้ 8 ปี และสอนที่โรงเรียนพณิชยการบพิตรภิมุข 9 ปี ประมาณ พ.ศ. 2516 จึงลาออกจากการเป็นครูมาเป็นนักเขียนอาชีพจนกระทั่งปัจจุบัน

งานพิเศษ

ปัจจุบัน ม.ล.ศรีฟ้า มหาวรรณ เป็นกรรมการของสมาคมศิษย์เก่าเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ และเป็นสมาชิกนักเขียนแห่งประเทศไทย

การประพันธ์ อิทธิพลของนักเขียนต่างประเทศ

ม.ล.ศรีฟ้า มหาวรรณ เริ่มเขียนนวนิยายขนาดยาวเรื่องแรกคือ "ปราสาทมืด" ตีพิมพ์ในฉบับวันที่ 14 พฤศจิกายน 2498 ขณะกำลังศึกษาอยู่ ณ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เรื่องนี้ได้รับอิทธิพลจากนวนิยายต่างประเทศ 2 เรื่องคือ "เจนแอร์" ของชาร์ลอต บรอนเต้ และ "รีเบคก้า" ของตาฟาน ดู โมริเออร์ (ลงพิมพ์ในนิตยสารรายลับตาห์ เมื่อ พ.ศ. 2495) นับเป็นการกรุยทางในการเขียนนวนิยายเรื่องอื่น ๆ ต่อมา ผลงานในระยะหลังไม่ได้รับอิทธิพลจากนักเขียนต่างชาติเลย

นามปากกา

ผลงานในระยะแรก ๆ ของ ม.ล.ศรีฟ้าเป็นเรื่องสั้น เริ่มเขียนตั้งแต่ยังเรียนอยู่ในระดับเตรียมอุดมศึกษา ประมาณ พ.ศ. 2489 โดยใช้นามปากกาว่า "ภักดีภูมินทร์" ตีพิมพ์ในนิตยสารเดลิเมล์และไทยใหม่รายสัปดาห์ แต่ในระยะนั้นมีผลงานประมาณ 7 เรื่องเท่านั้น สำหรับนวนิยายขนาดยาวเรื่องแรกคือ "ปราสาทมืด" นั้น ใช้นามปากกาว่า "จุลลดา ภักดีภูมินทร์" ซึ่งมีความหมายว่า "ลดาวัลย์เล็ก ๆ ซึ่งสืบเชื้อสายมาจากพระองค์เจ้าลดาวัลย์หรือกรมหมื่นภูมินทร์ภักดี" นวนิยายเรื่องนี้ได้รับการตีพิมพ์ในนิตยสารศรีสัปดาห์เมื่อ พ.ศ. 2498

นามปากกา "สีฟ้า" เริ่มใช้ครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2499 ในนวนิยายเรื่อง "เจ้าหล่อน" (ปัจจุบันเปลี่ยนเป็น "ครูช่อนกลิ่น" ได้รับการตีพิมพ์ติดต่อกันในนิตยสารเดลิเมล์วันจันทร์) มานิตย์ ศรีสาคร หรือ "สีน้ำ" เป็นผู้ตั้งนามปากกาขึ้นให้ นามปากกาอื่น ๆ ที่ใช้คือ "ศรีฟ้า ลดาวัลย์" สำหรับนามปากกา "ภักดีภูมินทร์" ปัจจุบันเลิกใช้แล้ว แต่ยังคงใช้นามปากกาต่อไปนี้

- "จุลลดา ภักดีภูมินทร์"
- "ศรีฟ้า ลดาวัลย์"
- "สีฟ้า"

นวนิยายที่ศึกษา

เรื่องย่อ

1. ทางโค้ง

วันสว่าง เป็นเด็กหน้าตาดี แต่สีหน้าค่อนข้างบึ้งตึง อารมณ์แปรปรวนรวดเร็ว เช่น ในตอนต้นเรื่องที่วันสว่างเดินผ่านสุนัข วันสว่างได้เตะสุนัข แล้วรู้สึกผิดในวูบแรก ต่อจากนั้นอารมณ์ก็แปรปรวน เขาคิดอย่างตื้อริ้นว่าสุนัขไม่ใช่พ่อเขา วันสว่างชอบหนีโรงเรียนและถูกทำโทษไม่สมเหตุผล ต้องย้ายโรงเรียนหลายครั้ง ครั้งล่าสุดวันสว่างได้หนีเรียน แต่บอกป้าวดี ว่าโรงเรียนเลิกแล้ว ป้าวดีรักวันสว่างมาก แม้ว่าป้าวดีจะรู้ว่าวันสว่างไม่พูดความจริง แต่ก็ไม่โกรธและไม่ดักเตือน วันสว่างก็ขอให้ป้าย้ายโรงเรียนให้ แต่เมื่อวิวัตซึ่งเป็นพ่อของวันสว่างกลับจากทำงาน (เป็นกัปตันเรือ) รู้ว่า วันสว่างหนีโรงเรียนก็ทำโทษ และไม่ยอมให้

ย้ายโรงเรียน พ่อกับวันสว่างดูไม่ค่อยรักกัน เพราะพ่อของวันสว่างใช้คำรุนแรง เช่น "ไอ้หน้าตัวเมีย" (สีฟ้า 2521: 46) ทั้งยังเหยียดหยามไปถึงจิระซึ่งเป็นลูกพี่ลูกน้องกัน วันสว่างไม่เข้าใจว่า ทำไมพ่อจึงแสดงความจงเกลียดจงชังเขา และอย่างไรก็ตามมีความลับอยู่เรื่องหนึ่งที่วิวัต วัต และยายหงิม คนใช้เก่าแก่เท่านั้นที่รู้ความลับนี้ แต่ทั้งหมดได้สาบานต่อปู่ (พ่อของวิวัต) ว่าจะไม่รื้อฟื้นขึ้นมาอีก

ต่อมา บ้าวัตได้ย้ายโรงเรียนให้กับวันสว่าง โดยให้มาอยู่โรงเรียนที่อยู่ในซอย ซึ่งเป็นโรงเรียนที่ไม่มีชื่อเสียง มีแต่เด็กฐานะไม่ดี ที่นี้วันสว่างมีเพื่อนใหม่ชื่อ "เอ็ด" แม้อี๊ดมีฐานะยากจน แต่เอ็ดไม่เคยแสดงความไม่พอใจ เอ็ดมีความใฝ่ฝันอยากเป็นตำรวจ ทั้งนี้เพราะได้รับแรงบันดาลใจจากคุณอายุช ลูกเขยของหม่อมเจ้าของบ้านที่เลี้ยงเอ็ด อายุชเป็นตำรวจที่เก่งและเป็นฮีโร่ในสายตาของเอ็ด ส่วนวันสว่างไม่เคยเห็นความสำคัญของใครเลย ซึ่งแสดงถึงสภาพจิตใจของวันสว่างที่ไม่มีหลักยึด วันสว่างขณะนี้รู้สึกว่าคุณชก็เป็นฮีโร่ของเขาเช่นกัน นอกจากเอ็ดแล้ว วันสว่างก็ยกย่องคุณช เด็กหญิงที่มีปากคอจัดจ้าน แต่วันสว่างกลับคิดว่าเป็นสิ่งดี (ไม่มีจริต)

การที่วันสว่างไม่เคยเห็นแม่ เขาจึงวาดภาพว่าแม่ต้องเป็นผู้หญิงสวยใจดี เมื่อ บ้าวัตได้ฝากวันสว่างไปอยู่บ้านหญิงแวว ที่นั้นวันสว่างได้พบกับอาแสง ซึ่งเป็นเหมือนแม่ในความคิดที่วันสว่างได้วาดไว้

แสงอุษา เป็นอาจารย์ประจำชั้นซึ่งวันสว่างเชื่อฟัง แต่วันสว่างก็ได้คบกับศักดิ์สง่า ซึ่งชักนำให้วันสว่างเที่ยวเตร่ จนกระทั่งได้ไปพบกับคุณชอีกครั้งหนึ่ง

วันหนึ่ง วันสว่างได้ตามศักดิ์สง่าไปเที่ยว แล้วไปมีเรื่องกับวัยรุ่นกลุ่มอื่นจนถูกตำรวจจับ แสงอุษาไปประกันตัวให้ วันสว่างรู้สึกผิดแต่ก็ยังคบกับศักดิ์สง่า วันสว่างเมาเหล้าและไปค้ำกับคุณช ทั้งสองมีความสัมพันธ์กัน วันสว่างถูกข่มขู่จากคุณชจนทำให้วันสว่างเกิดแรงที่ฉุน รู้สึกอยากเป็นผู้ใหญ่ อยากทำงาน ดังนั้นทั้งสองจึงหนีไปอยู่ต่างจังหวัด ไปขอทำงานกับพี่ชายของศักดิ์สง่า บ้าวัตรู้สึกเสียใจมากจนล้มเจ็บ และเผลอพูดความจริงกับแสงอุษา ว่าที่แท้จริงแล้ววันสว่างเป็นลูกของเธอกับจิระ ซึ่งทั้งสองได้เสียกันในครั้งที่ยังเป็นคู่หมั้น แต่ไม่ทันแต่งงานจิระตายก่อน ดังนั้น วิวัตจึงจำเป็นต้องรับวันสว่างเป็นลูก

ห่วงใยและความห่วงแหนครั้งละยาว ๆ " (สีฟ้า 2512: 14)

หลายครั้งที่วันสว่าง ได้แสดงลักษณะเกรงปรากฏออกมา เช่น ครั้งหนึ่งระหว่างที่เดินทางกลับบ้านวันสว่าง ได้ไปเตะหมาที่นอนหลับอยู่ใต้ต้นไม้ข้างทางอย่างแรง จนหมาตกใจตื่นวิ่งหนีไป ครั้นวันสว่างเดินผ่านไปเล็กน้อย เขาก็หันกลับมามองดูมัน เพราะเกิดความรู้สึกผิดแต่แล้วความสำนึกผิดก็หายไป กลับคิดอย่างตื้ออั้น และพูดว่า "ช่างปะไร ! มันไม่ใช่ของฉัน" (สีฟ้า 2512: 2) และไม่สนใจหมาอีก และวันสว่างจะโกรธทุกครั้งทีใคร ๆ ได้แสดงความคิดเห็นต่อหน้าตาบุคลิกของเขา เช่น เมื่อวันสว่างเดินผ่านหญิงสาว 2 คน หล่อนได้พูดถึงหน้าตาของวันสว่างว่า สวย และถ้าเป็นผู้หญิงคงจะสวยกว่านี้ ซึ่งวันสว่างโกรธมาก แหวตาแสดงออกถึงความชิงชัง เมื่อสตรีทั้งสองเดินผ่านไป วันสว่างได้หยิบก้อนหินก้อนเล็ก ๆ ตีไปที่ก้นของหญิงสาวที่พูด หล่อนเจ็บและหันกลับไปวันสว่าง แต่วันสว่างก็เดินด้วยท่าทางที่แสดงว่าไม่รู้อิเหน่อิเหน่

นอกจากนี้ วันสว่าง ได้แสดงความอวดดีต่อผู้เป็นบิดาหลายครั้ง ทั้งนี้ก็เพราะวันสว่างคิดว่าบิดาไม่รักเขาเลย เช่น วันสว่าง ได้แสดงไม่พอใจ ใช้วาจาห้วน ๆ และเม้มปาก เมื่อถูกบิดาบังคับให้ไปโรงเรียน โดยบิดาไปส่งเอง ตลอดทางทั้งสองไม่ได้พูดกันเลย เมื่อบิดาให้ลงจากรถเขาก็นั่งเฉย ไม่แยแส เมื่อถูกตี เขาก็ไม่หลบหลีก ไม่แสดงความหวาดกลัว วันสว่างมักใช้วิธีตื้อแพ่ง ตื้อเงี้ยว

ภาพที่บิดาทะเลาะกับคุณวดี หรือภาพที่บิดาแสดงออกว่าไม่รักเขา ทำให้วันสว่างเกิดอารมณ์ชิงชังต่อบุคคลอื่น ๆ เช่น แสดงความหมั่นไส้เสื้อผ้าที่สวยงาม อิจฉาที่อารตีมีแต่คนรักถึงกับได้ผลักอารตีคืนนี้

"กระโปรงของหล่อนเป็นสีฟ้าใส บานพอง...ดีละ...! ดูสิว่า ถ้ามันเปียกน้ำแล้วจะยังคงสวยอยู่หรือเปล่า ?"

"พริบตาเดียว โดยที่แสงของเด็กหญิงอารตียังไม่ทันรู้ว่า อะไรมันอะไร เสียงน้ำที่แตกดังโครม ร่วงของเด็กหญิงถลาสิ้นลงไปในคูน้ำพร้อมกับเสียงหวีดร้อง" (สีฟ้า 2512: 72)

สีฟ้า ได้สร้างพัฒนาทั้งการเจริญเติบโตและความคิด พฤติกรรมที่เห็นได้ชัดเจนจากตัวละครตัวนี้คือ เมื่อวันสว่างเติบโตมีพัฒนาการของร่างกายและอายุย่างเข้าสู่วัยรุ่นตอนกลาง

เอ็ด ได้ถูกอายุชขอให้ไปตามวันสว่างที่โคราช ที่นั่นวันสว่างได้อยู่กินกับยุพยง วันสว่างเชื่ออายุชและเอ็ด ยอมเดินทางกลับ ระหว่างทางทั้งสองถูกลอบทำร้าย เอ็ดได้รับบาดเจ็บ วันสว่างเสียใจมาก เมื่อวันสว่างยอมกลับมาอยู่กรุงเทพฯ บ้าวดีก็ดีใจมาก แต่รู้สึกเสียใจที่วันสว่างมีภรรยาอย่างยุพยง และผลลุล่วงถึงเรื่องที่ตนเป็นแม่ วันสว่างตกใจเมื่อทราบความจริง ซึ่งได้ทำลายภาพต่าง ๆ ที่เขาเคยวาดไว้ อย่างไรก็ตาม วันสว่างก็พยายามทำใจ และพ่อเองก็พยายามปรับตัวให้เข้ากับวันสว่าง ตามคำแนะนำของแสงอุษาและอายุช จนสามารถเข้ากับวันสว่างได้ดีขึ้น และวันสว่างก็ได้เริ่มต้นชีวิตใหม่ โดยขอไปเรียนต่อต่างประเทศ

เรื่องนี้สีฟ้าได้แสดงให้เห็นถึงปัญหาและชีวิตของเด็กวัยรุ่น เช่น ความไม่เข้าใจกันในครอบครัว การคบเพื่อน และการเที่ยวเตร่ ชีวิตในวัยรุ่นจึงเปรียบประดุจรถที่กำลังวิ่งเข้าสู่ทางโค้งซึ่งเต็มไปด้วยอันตราย แต่หากได้รับการดูแล แนะนำ เอาใจใส่ เด็กวัยรุ่นพวกนี้ก็จะผ่านพ้นปัญหาต่าง ๆ ได้ประดุจรถที่ผ่านทางโค้งได้อย่างปลอดภัย

ตัวละคร

วันสว่าง

วันสว่าง เป็นตัวละครตัวสำคัญของเรื่องทางโค้ง วันสว่างเติบโตจากการเลี้ยงดูเอาใจใส่จากบ้าวดี ทั้งที่ความจริงแล้วเธอเป็นมารดาของวันสว่าง แต่ได้ปกปิดความจริงไว้เนื่องจากคุณวดีได้ตั้งครรภ์กับจิระ ผู้เป็นคู่หมั้นก่อนที่จะแต่งงานกัน แต่จิระสิ้นชีวิตก่อนที่คุณวดีจะคลอด ดังนั้น วิสวัต ผู้เป็นลูกพี่ลูกน้องกับจิระ จึงได้รับวันสว่างเป็นบุตร โดยทั้งหมดได้สาบานต่อหน้าปู่ของวันสว่างว่าจะเก็บเรื่องนี้เป็นความลับ

ดังนั้น วันสว่างจึงได้รับการตามใจจากคุณวดี ในขณะที่เดียวกันวันสว่างก็ได้รับการรังเกียจดูหมิ่นจากวิสวัต ผู้เป็นบิดา โดยที่วันสว่างไม่เข้าใจว่า ทำไมบิดาจึงดูจงเกลียดจงชังเขามากนัก เช่น "คุณพ่อเกลียดหนู หนูก็เกลียดคุณพ่อ" วันสว่างตระหนักถึงการแสดงของวิสวัตอย่างดี (สีฟ้า 2512: 13)

และในขณะที่เดียวกันวันสว่างก็เริ่มรำคาญต่อการเอาใจใส่ที่มากเกินไปของบ้าวดี เช่น "เด็กชายผละออกห่างจากเธอ เพราะรู้ว่าคุณวดีลืมเรื่องนี้โรงเรียนของเขาแล้ว และเขากำลังเริ่มรำคาญ "ความรัก" ของเธอ ซึ่งมักจะหนีไม่พ้นการจุกจิกตลอดได้ และรำพันถึงความ

วันสว่างก็ยังมีลักษณะนิสัย พฤติกรรมที่เหมือนเดิมคือ เกเร อวดดี ก้าวร้าว และการที่วันสว่างเติบโตมากขึ้น จึงมีเพื่อนมากขึ้นและได้คบกับเพื่อนเกเร เช่น ศักดิ์สัง่า ยุพยง จะให้เห็นได้จากการแต่งตัวที่รุ่มร่ามตามสมัยของพวกวัยรุ่น การไว้ผมยาว แต่วันสว่างก็ยังไม่เข้าใจกันระหว่างบิดาและเขา แม้วันสว่างจะพยายามรับผิดชอบกับชีวิตของตนเอง แต่การที่เขาขาดหลักยึด หรือแบบแผนที่ดี และยังคงคบเพื่อนเกเร จึงทำให้วันสว่างต้องพบกับชีวิตที่ตกต่ำ จากการชักนำของศักดิ์สัง่าและยุพยง แต่วันสว่างก็ยังมีเพื่อนที่ดี เช่น เอ็ด และผู้ใหญ่ที่วันสว่างเคารพนับถือคือ อายุธและแสงอุษา ทั้งสามได้พยายามช่วยแนะนำและชักชวนให้วันสว่างกลับมาดำรงชีวิตที่ดีอย่างเดิม ซึ่งวันสว่างได้เข้าใจและพยายามทำตนเป็นคนดี ภายหลังวันสว่างก็เริ่มที่จะเข้าใจกันได้ดีกับบิดาของเขา

จากการที่วันสว่างเติบโตและพัฒนาการตั้งแต่เด็กจนโตเป็นวัยรุ่น วันสว่างได้ประสบปัญหาความไม่เข้าใจกันภายในครอบครัว ขาดความรักและผู้นำที่ดี และพัฒนาการทางร่างกายและอารมณ์ของช่วงวัยรุ่นของวันสว่างเองก็สร้างความสับสน วุ่นวายใจมากพอสมควร เช่น วันสว่างได้เตลิดออกนอกกลุ่มออกทาง เช่น มีภรรยาทั้งที่ยังไม่ถึงเวลาที่เหมาะสม หรือคบเพื่อนเกเร เช่นพวกศักดิ์สัง่า จึงเป็นเหมือนตัวเร่งทำให้วันสว่างมีพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ไม่ดีเร็วขึ้น แต่จากการที่ยังมีผู้ใหญ่ที่คอยแนะนำ ชักจูง จึงทำให้วันสว่างผ่านพ้นปัญหาต่าง ๆ ได้

เอ็ด

เป็นตัวอย่างที่ดีของเด็กที่เจริญเติบโตในช่วงวัยเดียวกันกับวันสว่าง ที่สามารถปรับตนเองให้เข้ากับสภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจ อารมณ์ ที่พัฒนาเปลี่ยนแปลงได้อย่างดี เอ็ดเติบโตจากการเลี้ยงดูของหม่อมผู้เป็นเจ้าของบ้าน แม้ว่าหม่อมจะดูต่ำ ตี แต่เอ็ดก็เข้าใจถึงความปรารถนาดีของผู้ใหญ่ และเอ็ดก็พอใจในสภาพของตน เช่น

"หม่อมรักอี๊ อี๊รู้"

เด็กชายเอ็ดยืนยันอย่างแข็งแรง และกล่าวต่อไปว่า

"ถึงตีแต่ก็รัก ตีกับด่าก็เรื่องนิง เหมือนพ่อแม่ชาติลูก"

นอกจากนั้นในวัยเด็ก สีน้าได้สร้างวีรบุรุษให้แก่เอ็ด ซึ่งเอ็ดได้ยึดเป็นแบบอย่าง ได้แก่ อายุธ นายตำรวจที่เก่งกล้า ชื่อลัตย์ เอ็ดจึงเติบโตเป็นคนที่มีความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและสังคม เอ็ดเป็นวัยรุ่นที่ได้ศึกษาแนวทางจากผู้ใหญ่ที่ดี และคอยให้คำแนะนำ

โสมิกา

โสมิกา เป็นเด็กสาวที่มีพัฒนาการของวัยอยู่ในช่วงวัยรุ่น เธอมีบิดาเป็นนายพลมารดาเป็นนักสังคมสงเคราะห์ แต่บิดามารดาไม่มีเวลาให้กับบุตรสาว จึงทำให้ตัวละครเช่นโสมิกา เป็นตัวละครเด็กที่ขาดความอบอุ่น มีลักษณะนิสัยดื้อรั้น ก้าวร้าว เช่น โสมิกาได้แสดงความคิดต่อครอบครัวว่า "ฉันเข้าใจแล้ว ฉันคุณกับฉันก็คล้าย ๆ กันนั่นแหละ ฉันมีทั้งพ่อทั้งแม่ แต่ทั้งสองไม่รักฉันเลย ไม่เคยมีใครใยดีกับฉัน คอยแต่ดูด่าว่าโง่ ว่าทำตัวเหลว ที่บ้านไม่มีใครรัก" (สีฟ้า 2512: 238) ภายหลังจากโสมิกาได้หนีออกจากบ้าน เป็นลักษณะของเด็กที่เติบโตเบี่ยง ไม่ทราบว่าตนเองจะไปไหน และไปทำไม เป็นเด็กวัยรุ่นที่ขาดสิ่งยึดเหนี่ยว เช่น โสมิกาได้ระลึกถึงเรื่องราวและการกระทำของตน "หล่อนนึกถึงเหตุการณ์เมื่อคืนนี้ นึกถึงวันสว่าง แล้วก็นึกถึงตัวเอง โสมิกาไม่ยอมรับกับตนเองว่า หล่อนกำลังว่าเหวเหมือนลูกนกที่หลงรัง และเพิ่งจะรู้สึกว่ามันนั้น ปีกยังไม่กล้าขยับยังไม่แข็ง แม้ว่าโสมิกาจะไม่เคยได้รับความอบอุ่นจากบิดามารดา แต่หล่อนก็ไม่เคยมีภัยอันตรายรายรอบใดที่ยังมีพ่อแม่และบ้าน... โสมิกากัดฟันล่างเพื่อชมความรู้สึกก่อนแอ หล่อนเซิดหน้าหนอย ๆ ถึงอย่างไร หล่อนก็จะไม่กลับเข้าบ้านเป็นอันขาด... ทว่าหล่อนจะไปทำอะไรดีเล่า" (สีฟ้า 2512: 565)

แต่สีฟ้าไม่ได้สร้างให้ตัวละครอย่างโสมิกาได้แสดงพฤติกรรมที่เติบโตเบี่ยงถึงกับเสียคนแต่อย่างใด สีฟ้ายังให้โสมิการู้จักยั้งคิด และสร้างให้โสมิการู้จักเข้าใจในปัญหา หลังจากที่ได้รับคำแนะนำจากผู้ใหญ่ เช่น แสงอุษา โสมิกาได้ขอร้องให้อาจารย์แสดงอุสาหายามเหนียวรั้งวันสว่าง จากจุดนี้จึงทำให้ผู้ใหญ่เข้าใจในตัวโสมิกาดีขึ้น เช่น

"แสงอุษารู้สึกทันทีว่า แท้ที่จริงโสมิกา นั้นมิได้มีสันดาน "ไฟชั่ว" ความประพฤติที่ไม่งามไม่ควรของหล่อน เกิดจากความกดดันและความใคร่จะประชดประชันใครต่อใคร ตลอดจนตัวของหล่อนเอง" (สีฟ้า 2512: 573)

ยุพยง

เด็กสาวที่เติบโตจากสลัมที่มีสภาพแวดล้อมไม่ดี บิดามารดาไม่มีเวลาอบรม เอาใจใส่ จึงทำให้ยุพยงเติบโตโดยมีนิสัยที่หยาบกร้าน ตั้งแต่เด็กจนมีพัฒนาการของวัยย่างเข้าสู่วัยรุ่น ยุพยงเป็นตัวละครที่มีลักษณะนิสัยที่อิจฉา ก้าวร้าว อวดดี ทั้งนี้เป็นเพราะยุพยงมีฐานะทางบ้านที่ขาดแคลนเงินทอง ทรัพย์สิน หลายครั้งที่ยุพยงขโมยของ และหลายครั้งที่ยุพยงอิจฉาคนอื่น ๆ ที่มีฐานะที่ดีกว่ายุพยง จากความต้องการในวัยเด็กได้เพิ่มปริมาณมากขึ้น พบจากการที่ยุพยงได้

ชักนำวันสว่างไปในทางเสื่อมเสีย เพี้ยวเตร้อย่างไม่เหมาะสม และทั้งวันสว่างและยุพยงก็ได้สร้างความสัมพันธ์ทางเพศต่อกัน ยุพยงดีใจและพอใจที่ได้เป็นภรรยาของวันสว่าง ในช่วงชีวิตที่เป็นภรรยาของวันสว่าง ยุพยงได้แต่งกาย กินอยู่ อย่างที่ตนเองปรารถนาตลอดมา

สีฟ้าได้สร้างให้ตัวละครเช่นยุพยง มีพฤติกรรมและลักษณะนิสัยที่ติดต่อมาแต่เด็ก และพัฒนาการเป็นวัยรุ่น ซึ่งมีพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ได้รับอิทธิพลจากบิดามารดา ไม่ได้เอาใจใส่สภาพแวดล้อมไม่ดี จึงทำให้ยุพยง เป็นตัวละครตัวอย่างของเด็กวัยรุ่นอีกประเภทหนึ่งที่ได้แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ที่มีสาเหตุจากทั้งจากตนเองและสภาพแวดล้อม

2. ดำเนินในดวงจันทร์

อย่างเดือนเป็นเด็กที่เกิดในครอบครัวที่ร่ำรวย พ่อคือเสริมเกียรติ เป็นรัฐมนตรี แม่ชื่อรัชนิกร ทั้ง ๆ ที่ครอบครัวของอย่างเดือนมีพร้อมทุกอย่าง แต่อย่างเดือนกลับรู้สึกอ้างว้างเจ้าอารมณ์ เธอนึกเสมอว่า ภาพในครอบครัวของเธอเหมือนมีหมอกขวางกั้นระหว่างพ่อแม่ลูก

อย่างเดือนเป็นเด็กติดเพื่อนโดยเฉพาะอ้วน (ใจสุข) อย่างเดือนสอบตกชั้นมัธยมปีที่ 8 แต่อ้วนสอบได้ อย่างเดือนรู้สึกเสียใจมากที่ต้องแยกจากเพื่อน รู้สึกเหมือนไม่มีแรงดึงดูดให้เล่าเรียน ความคิดที่ไม่ต้องการเรียนต่อได้รับการสนับสนุนจากคนรอบข้าง เพราะไม่เห็นความจำเป็นว่า ลูกสาวของรัฐมนตรีที่ร่ำรวย ตระกูลสูง จะเรียนไปเพื่ออะไร การที่อย่างเดือนถูกตามใจมากอย่างนี้เอง จึงเป็นเหตุผลทำให้อย่างเดือนเป็นเด็กเอาแต่ใจตัวไม่คำนึงถึงเหตุผล ความไม่เข้าใจกันในครอบครัว ทำให้อย่างเดือนเป็นคนเจ้าคิดเจ้าแค้น การที่พ่อแม่ทุ่มเถียงกันเสมอ ทำให้อย่างเดือนคิดว่าพ่อแม่ไม่รักลูก เมื่อเธอโตเป็นสาวได้หมั้นกับชายหนุ่มชื่อวันเดช ด้วยเหตุผลที่ว่าต้องการเอาชนะคนรอบข้าง ภายหลังอย่างเดือนได้รู้ถึงความจริงที่ทำให้พ่อแม่ของเธอไม่เข้าใจกัน นั่นคืออย่างเดือนไม่ใช่ลูกสาวที่แท้จริงของเสริมเกียรติ อย่างเดือนเสียใจมาก พยายามจะทราบว่าพ่อที่แท้จริงคือใคร จนในที่สุดเธอก็รู้ว่าพ่อของเธอชื่อยงชัย เธอจึงได้หนีไปอยู่กับพ่อที่แท้จริง

เป็นชีวิตของเด็กสาวที่มีปัญหาในครอบครัว บิดามารดาของเธออยู่ด้วยกันอย่างกลางแกลงใจกัน จึงทำให้เธอกลายเป็นคนสุขภาพ อ่อนแอ และคิดมาก และจากความจริงที่เธอไม่ใช่ลูกที่แท้จริง ทำให้เธอหมั่นใจมาก และสร้างปัญหาชีวิตให้กับเธอ

ตัวละคร

อย่างเดือน

อย่างเดือน เป็นบุตรสาวของ เสริมเกียรติและรัชนิกร อย่างเดือนเป็นตัวละครวัยรุ่นที่มีความพร้อมทั้งทางฐานะ ชื่อเสียง แต่อย่างเดือนกลับกลายเป็นเด็กเจ้าอารมณ์ ภายในครอบครัวขาดความเข้าใจกัน เธอรู้สึกว่าบิดามารดาคลงใจกันเพราะเธอเป็นสาเหตุสำคัญ ดังนั้นในช่วงวัยรุ่นตอนต้น อย่างเดือนจะมีลักษณะอ้าว้าง โดดเดี่ยว เธอจึงมีความต้องการเพื่อน เห็นได้จากเธอรู้สึกผูกพันกับเพื่อน มอบความไว้วางใจให้กับเพื่อนที่ชื่อ อ้วน (ใจสุข) มาก อย่างเดือนรู้สึกเสียใจมากที่ต้องแยกจากเพื่อน หลังจากที่เธอสอบตกชั้นมัธยมปีที่ 8 เธอก็จะเกิดความรู้สึกไม่มีแรงดึงดูดให้เล่าเรียนหนังสือ ซึ่งความคิดนี้ก็ได้รับการสนับสนุนจากบุคคลรอบข้าง ที่ไม่เห็นความจำเป็นที่เธอจะต้องเรียนต่อ สีฟ้าชี้ให้เห็นถึงสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการกระทำของอย่างเดือน กล่าวคือ อย่างเดือนเลิกเล่าเรียนหนังสือกลางคัน หลังจากที่ได้รับการสนับสนุนจากคนรอบข้าง

นอกจากนี้ อย่างเดือนยังได้รับการตามใจจากบุคคลรอบข้าง จึงทำให้อย่างเดือนกระทำการต่าง ๆ โดยไม่คำนึงถึงเหตุผล เช่น เธอต้องการประชดประชันบุคคลรอบตัว เธอจึงรับหมั้นกับชายหนุ่ม การที่อย่างเดือนขาดความรัก ความอบอุ่นจากพ่อแม่ จึงทำให้อย่างเดือนเป็นเด็กเจ้าคิดเจ้าแค้น ภายหลังจากที่เธอทราบว่าเธอไม่ใช่ลูกที่แท้จริงของ เสริมเกียรติ เธอจึงได้หนีออกจากบ้าน

สีฟ้าได้สร้างตัวละครที่มีฐานะพร้อม แต่ขาดความรักความอบอุ่น แม้ได้รับการตามใจ หากไม่ได้รับคำแนะนำ ความรักก็เป็นสาเหตุสำคัญทำให้เกิดปัญหาได้ เช่น ตัวละครอย่างเดือน

3. กิ่งไผ่

เป็นเรื่องราวภายในวัง ซึ่งมีผู้คนอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก คุณหญิง หรือ ม.ร.ว. กัจจกรดีเป็นหลานของเจ้าของวัง มีน้องสาวชื่อคุณเฟื่อง แต่ทั้งสองคนมักจะทะเลาะวิวาทกันเสมอ เหตุผลที่ทำให้ทั้งสองไม่ถูกกัน เป็นเพราะหม่อมยายผู้เป็นภรรยาของท่านเจ้าของวังเป็นผู้ใหญ่ที่มีอคติลำเอียง ให้ความรักแก่หลานไม่เท่ากัน และมักด่าว่า คุณหญิงว่าไม่ใช่ลูกที่แท้จริงของท่านพ่อ เช่น ด่าคุณหญิงว่า "ไอ้ลูกนอกคอก" จึงทำให้เด็กทั้งสองจดจำเรื่องราวต่าง ๆ แล้วนำมาโต้เถียงกันเสมอ นอกจากนี้การที่หม่อมยายแสดงความลำเอียงรักคุณเฟื่องมากกว่า

จึงทำให้คุณผู้รู้สึกถึงความไม่เท่าเทียมกัน และมีลักษณะนิสัยก้าวร้าว อาฆาตพยาบาท เช่น คุณผู้เชื่อว่า จะเผาวัง และคุณผู้ก็เผาวังจริง ๆ หลังจากที่ท่านตา (ผู้เป็นเจ้าของวัง) ถึงชีพิตักษัยจากการที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมจากหม่อมยาย คุณผู้จึงเสมือนมีที่พึ่งคือท่านตาเพียงคนเดียว แต่ภายหลังจากที่ท่านตาจากไป คุณผู้จึงหมดที่พึ่ง แสดงพฤติกรรมชดเชยสิ่งที่ขาดด้วยการประชดประชัน เช่น หนีโรงเรียน จนในที่สุดได้หนีออกจากวัง

ชีวิตของคุณผู้ได้เปลี่ยนแปลงไปเรื่อย ๆ ระเบิดร้อน มีชีวิตที่ร่ำรวยอยู่ระยะหนึ่ง ต่อจากนั้นก็ทรุดต่ำลงอีก เพราะความใจกว้างต่อลูกน้อง ซึ่งเป็นนิสัยที่ติดตัวมาแต่เด็ก ต่อมาคุณผู้ได้ขึ้นไปทำงานทางภาคเหนือ ร่วมค้าฝิ่นกับเพื่อนและติดยาเสพติด

ถึงแม้คุณผู้จะมีอายุเพิ่มขึ้น แต่ก็ขาดสิ่งยึดเหนี่ยวทั้งทางความคิดและจิตใจ จึงทำให้คุณผู้ใช้ชีวิตไปอย่างล่องลอย ปล่อยปละละเลย ในที่สุดก็ถูกตำรวจยิงเสียชีวิต

เรื่องนี้เป็นปัญหาของเด็กวัยรุ่นที่มีสิ่งยึดเหนี่ยวเพียงอย่างเดียว ภายหลังจากที่ขาดสิ่งยึดเหนี่ยว จึงทำให้สร้างปัญหาชีวิตให้กับตนเอง นอกจากนี้การได้รับความอคติจากผู้ใหญ่ ขาดผู้ใหญ่ที่เข้าใจ คอยแนะนำ จึงทำให้มีพฤติกรรมในทางเลวร้ายมากขึ้น

ตัวละคร

ม.ร.ว. กัจจกรศีล หรือคุณผู้

ในระยะวัยรุ่นตอนต้นของคุณผู้ จะมีพื้นฐานทางอารมณ์ที่รุนแรง ตัดสินใจเฉียบขาดรวดเร็ว ซึ่งการแสดงออกของวัยรุ่นที่มีอารมณ์รุนแรงนี้มักจะหุนหัน เรียกว่า วยพายุคุกคาม (Storm and Stress) เมื่อได้รับการกระทบกระเทือนใจเพียงเล็กน้อย อาจหนีออกจากบ้าน เช่น หลังจากที่ท่านตาลิ้นชีพิตักษัย คุณผู้ไม่ได้รับความยุติธรรมจากท่านยาย เพราะท่านยายรักคุณเนื่อง น้องสาวคุณผู้มากกว่า และมักแสดงออกโดยการดูต่ำคุณผู้เสมอ เช่น "ไอ้ลูกกริยา ก่อแต่ความเดือดร้อน ให้เรียนดี ๆ ไม่เรียน อยากจะเป็นไอ้หมาโจร ไอ้ผู้นี่เอาไว้อย่างนี้เห็นจะไม่ได้" (สีฟ้า 2510: 164) ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้คุณผู้หนีออกจากบ้าน เพราะคุณผู้คิดเสมอว่าคุณผู้มิต่านตาเป็นที่ยึดเหนี่ยวเพียงคนเดียว และเมื่อคุณผู้ได้รับความกระทบกระเทือนทั้งจากท่านตาลิ้นชีพิตักษัยและได้รับการดูต่ำจากท่านยาย จึงทำให้คุณผู้หนีออกจากบ้าน นอกจากนี้คุณผู้ยังเป็นคนเจ้าคิดเจ้าแค้น จากตอนที่คุณผู้ถูกดูต่ำจากท่านยาย

คุณหญิงเคยขู่ว่าหากสิ้นท่านดา คุณหญิงจะเผาวัง และเมื่อภายหลังที่ท่านดาสิ้นชีพิตักษัย หม่อมยาย ได้ดุด่าคุณหญิงเสมอ ทำให้คุณหญิงแค้นใจและทำการเผาวัง เช่น "คุณหญิงจะทำอะไรรับนั้น ? ข้าจะเผาหม่อมยาย ข้าเกลียดหม่อมยาย ข้าจะเผาหม่อมยาย" (สีฟ้า 2510: 165-166) นอกจากนี้ คุณหญิงได้แสดงพฤติกรรมชดเชยสิ่งที่ขาดด้วยการก้าวร้าว เช่น หลังจากสิ้นท่านดา คุณหญิงไม่อยากเรียนหนังสือ จึงได้หนีโรงเรียน แต่เมื่อครูจับได้ จึงชกครูและหนีไป แม้ว่าท่านยายจะทำโทษ แต่คุณหญิงก็ได้ผลักท่านยายล้มแล้วหนีออกจากบ้าน คุณหญิงเป็นเด็กที่ขาดสิ่งยึดเหนี่ยวทั้งทางความคิดและจิตใจ จึงทำให้คุณหญิงใช้ชีวิตไปอย่างล่องลอย แม้ว่าจะเติบโตแต่นั้นเสีย พฤติกรรมที่มีมาตั้งแต่เด็ก วัยรุ่นตอนต้น ก็ติดตัวมาด้วย ภายหลังคุณหญิงติดยาเสฟติด บุคคลที่จะติดยาเสฟติดนั้นมีหลายสาเหตุ สำหรับคุณหญิง เธอประสบปัญหาขาดความรักความอบอุ่นทั้งจากพ่อ แม่ และผู้ปกครอง พฤติกรรมของคุณหญิงจึงเป็นพฤติกรรมก้าวร้าว อวดดี หนีโรงเรียน เกเร ตั้งแต่เด็ก ความไม่เป็นที่ต้องการจากบุคคลอื่นทั้งที่บ้านและโรงเรียน ทำให้คุณหญิงหนีออกจากบ้านและชอบหนีเรียน ต่อมาติดยาเสฟติด

ดังนั้น จะพบว่า วัยรุ่นที่เติบโตมาในสภาพบ้านแตกเช่นคุณหญิงนั้น หากไม่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู ไม่เป็นที่ต้องการของสังคม มักจะชดเชยหรือประชดประชันบุคคลรอบข้างด้วยการทำสิ่งที่ไม่เหมาะสม เช่น คุณหญิงติดยาเสฟติด และค้ายาเสฟติด ภายหลังจึงถูกยิงเสียชีวิต

4. คอนโดมิเนียม

กรรเจียก เป็นอาจารย์สอนอยู่ที่วิทยาลัยแห่งหนึ่ง เธอมีบ้านอยู่ชานเมืองอาศัยอยู่กับย่าและน้ำวันดี บ้านของกรรเจียกอยู่ไกลที่ทำงานมาก ในขณะนั้นคนกรุงเทพฯ เริ่มรู้จักคอนโดมิเนียมมากขึ้น หลังจากที่ได้อ่านข่าวมาแล้ว กรรเจียกสนใจใช้ชีวิตในคอนโดมิเนียม เพราะอยู่ใกล้ที่ทำงาน ที่คอนโดมิเนียมนี้มีครอบครัวที่น่าสนใจครอบครัวหนึ่ง คือครอบครัวของ เทวีและบุรพา มีลูกที่กำลังอยู่ในช่วงวัยรุ่น 2 คน ชื่อบริพัตรและบุษเทริก ภายในครอบครัวนี้มีปัญหาเรื่องการเงิน แม้ว่าบุรพาจะมีเงินเดือนถึง 3-4 หมื่นบาท แต่ก็ยังไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย

นอกจากนี้ เทวีกีเป็นคนใช้จ่ายเงินฟุ่มเฟือย เทวีจึงนำคอนโดมิเนียมไปจำนองเพื่อนำเงินมาหมุน ลูกทั้งสองของเธอรู้สึกรักและศรัทธาในตัวเธอมากกว่าบิดา จะเห็นได้จากลูกทั้งสองจะแสดงพฤติกรรมในทางก้าวร้าว ไม่พอใจ และห่างเหินผู้เป็นบิดาเสมอ จนกระทั่งเทวีคิดมากเรื่องเงิน ได้กินยานอนหลับเกินขนาดถึงกับเสียชีวิต เด็กทั้งสองไม่มีความรู้สึกรักและ

ศรัทธาในตัวบิดา บุณทริกเริ่มหันไปพึ่งกรรเจียก ซึ่งเขาสมมุติว่าเป็นมารดา ส่วนพี่ชายก็เอาใจใส่แต่ตนเอง โดยไม่สนใจคนอื่น สำหรับบิดานั้น บุณทริกก็โยนความผิดที่มารดาตายลงไปที่บิดา และมักแสดงความก้าวร้าว โต้เถียงไม่เชื่อฟัง ผู้เป็นบิดา จึงทำให้พ่อลูกห่างเหินกันมากขึ้น

เป็นเรื่องที่สะท้อนภาพยุคแห่งคอนโดมิเนียม และบุคคลต่าง ๆ ก็พยายามไขว่คว้าสิ่งก่อสร้างขึ้นนี้ จนกระทั่งสร้างปัญหาอย่างมาก ทั้งปัญหาที่ก่อสร้างอย่างสะเพร่า ทำให้เกิดการพังทลายและเสียชีวิตของตน และสร้างปัญหาให้เกิดความขัดแย้งภายในครอบครัว เช่น ครอบครัวของบูรพาและเทวี ทำให้เด็กวัยรุ่นที่กำลังเจริญเติบโตมุ่งสู่สิ่งที่เบียดเบียนมากขึ้น และทำให้เด็กขาดความอบอุ่นจากการที่บิดามารดาไม่มีเวลาดูแล

ตัวละคร

บุณทริก

เป็นตัวละครวัยรุ่นที่เติบโตในขณะที่สังคมกรุงเทพฯ กำลังพบกับสิ่งก่อสร้างขึ้นใหม่คือ คอนโดมิเนียม บุณทริกเป็นบุตรสาวของบูรพาและเทวี ภายในครอบครัวนี้มีความไม่เข้าใจกัน และทะเลาะกันเสมอ โดยเฉพาะเรื่องเงินซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการครองชีพ มารดาใช้เงินฟุ่มเฟือย แต่ก็พยายามหาเงินเพื่อนำมาใช้จ่าย ครอบครัวนี้ได้ซื้อคอนโดมิเนียมเช่นกัน แต่สภาพเศรษฐกิจที่ไม่คล่องตัว ทำให้ครอบครัวนี้มีปัญหาเรื่องเงิน และบุณทริกก็ได้รับทราบปัญหาของครอบครัวเช่นกัน เธอมักเห็นบิดามารดาทะเลาะกันจากสาเหตุเรื่องเงินบ่อยครั้ง และบิดามารดาไม่มีเวลาให้ลูก มารดาต้องชวนช่วยเพื่อหาเงินนำมาผ่อนคอนโดมิเนียม และความเฉื่อยชาของบิดา จึงทำให้บุณทริกรู้สึกรักและศรัทธาในตัวมารดามาก การที่เด็กอย่างบุณทริกขาดความอบอุ่น และสังคมก็มีสิ่งให้ความเพลิดเพลินมาก เช่น บาร์ จึงทำให้บุณทริกเที่ยวเตร่มากขึ้น ภายหลังมารดาสิ้นชีวิต บุณทริกจึงเกิดความรู้สึกไม่มีความรักและศรัทธาบิดาเลย เพราะบุณทริกคิดว่ามารดาสิ้นชีวิตก็เพราะคิดมากเรื่องเงินที่จะนำมาใช้จ่าย เธอจึงหันไปพึ่งอาจารย์กรรเจียก ซึ่งบุณทริกปรารถนาให้เป็นมารดาของเธอ สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างบุณทริกกับบูรพานั้นห่างเหินกันมากขึ้น

5. วงเวียนชีวิต

แสนดี แสนธรรม ผิดหวังที่คู่หมั้นไปแต่งงานกับบุตรชายนักการเมืองซึ่งกำลังเรื่องอำนาจ เธอจึงเดินทางเข้ากรุงเทพฯ เพื่อพยายามหาวิธียกฐานะตนเองให้ทัดเทียมกับ

เขา เธอเริ่มต้นด้วยตำแหน่งแคชเชียร์ ในที่สุดด้วยความงามของเธอ เธอตกลงใจเป็นภรรยา
น้อยของพลโทมหัทท์ เมื่อคุณหญิงของท่านถึงแก่กรรม เธอจึงก้าวขึ้นสู่ตำแหน่งคุณหญิงอย่างภาคภูมิ
แม้แต่คู่หมั้นเก่าของเธอก็ต้องมาสยบแก่เธอ

แต่แล้วพลโทมหัทท์ก็ถึงแก่กรรมโดยอุบัติเหตุ เธอจึงกลายเป็นแม่เฒ่าสาวสวย
และร่ำรวย เป็นที่หมายปองแก่ชายทั้งหลาย แม้แต่คู่หมั้นเก่าของเธอก็หย่าจากภรรยา มาขอคืน
ดีกับเธอ แต่เธอก็ไม่ยอมแต่งงานกับใคร

เรื่องนี้แสดงให้เห็นชีวิตของแสนดี แสนธรรม หลังจากประสบกับปัญหาชีวิตรัก
ทำให้เธอเกิดความทะเยอทะยาน และไขว่คว้าในสิ่งที่เธอไม่มี คือฐานะที่ดี เงินทอง ชื่อเสียง
จนกระทั่งสามารถได้เข้ามาสู่จุดหมายที่เธอต้องการ

ตัวละคร

แสนดี แสนธรรม

หญิงสาวที่ผิดหวังจากรักครั้งแรก จึงมีความทะเยอทะยานที่จะมีความเป็นอยู่และฐานะ
ที่ดีกว่าเดิม เพราะชายคนรักที่เคยสัญญาว่าจะแต่งงานกัน ได้แต่งงานกับธิดาของรัฐมนตรี ซึ่ง
ความผิดหวังนี้เองเป็นสิ่งเร้าที่กระตุ้นให้แสนดีมีพฤติกรรมที่ทะเยอทะยาน นอกจากนี้ แสนดียัง
มีพฤติกรรมที่แสดงถึงความมีจิตใจแข็ง เช่น เธอปฏิเสธความรักและความห่วงใยของวิญญู
เพราะเธอยังคงมีความต้องการจะมีชีวิตที่ดีกว่าเดิม เมื่อแสนดีได้มีความสัมพันธ์กับพลโทมหัทท์
และคุณหญิงเสียชีวิต ทุกคนกล่าวโทษว่าแสนดีเป็นคนแย่งสามี ดังนั้น แสนดีจึงมาถึงทางเลือก
ของชีวิต ว่า จะทำตามความตั้งใจเดิมคือ พยายามเอาใจพลโทมหัทท์ หรือล้มเลิกความคิดเอา
ชนะราชิต แต่ด้วยวิญญูมาทำให้แสนดีได้ทำตามในสิ่งที่ตนปรารถนา สุดท้ายหลังจากพลโทมหัทท์
สิ้นชีวิต ราชิตก็เลิกกับภรรยา มาขอแต่งงาน แต่แสนดีปฏิเสธ ดังนั้นด้วยความทะเยอทะยาน
แสนดีจึงสามารถได้เข้ามาสู่จุดที่ตนเองมุ่งหมาย

6. ข้าวอกนา

นวนิยายเรื่องนี้สะท้อนแง่มุมชีวิตที่เป็นผลิตผลพลอยได้จากความฉาบฉวยทาง
กามารมณ์ ระหว่างทหารอเมริกันสองคนกับสาวไทย "เม็ยเซ่า" ตำหรือตลิน เด็กสาวผิวดำลูก
นิโกร และเต็อน เด็กสาวผิวขาวหน้าตาดี ซึ่งเป็นลูกของ "เม็ยเซ่า" ตำอาศัยอยู่กับป่าหมอน

เป็นชาวบ้าน ทั้งยังไร้การศึกษาและอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่ดี การสร้างปมด้อยฝังใจให้แก่ดำ จึงเกิดขึ้นตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นถ้อยคำ การพูดจาที่ไม่ระมัดระวัง หรือพฤติกรรมการทุบตี นอกจากป่าหมอน ผู้เลี้ยงดูดำ ยังมีคนที่ก้าวเข้ามาในชีวิตล้วนแต่เข้ามากดดันให้ดำ ตระหนักใน ความเป็นชาวอนาถาอันอับลักษณ์ของตนเอง เช่น คุณนายจรรยาศรี คนที่ซื้อดำไปด้วยราคาหกร้อย บาท ซื้อดำไปด้วยเหตุผลเอาดำไปเป็นเพื่อนเล่นของลูก

ครั้นเมื่อดำโตเป็นหญิงสาว ดำจะไปข้องเกี่ยวกับใครก็มักจะเป็นผู้ชายหน้าตา ดี ๆ แต่ก็มักทำให้ดำเดือดร้อน เช่น ฤทัย หม่อมลูกครึ่งที่ดีสนิทกับดำเพียงเพราะจะขโมยของบ้าน ใจหวาน หรือสมพันธ์ หม่อมน้อยหน้าตาดีที่อ่อนแอและอยู่กับดำ เพราะดำเป็นผู้ใหญ่และเลี้ยงดู และโดยเฉพาะ แม่ของดำเองที่ให้ความหวังแก่ดำไว้ว่าจะมารับไปอยู่ด้วยกัน แต่แล้วก็เงิบไป ปลอ่ยให้ดำผิดหวัง สิ่งเหล่านี้ได้ทำร้ายจิตใจของดำ ทำให้ดำเต็มไปด้วยความอิจฉาริษยาและ พร้อมที่จะประพฤติกฎปฏิบัติไปในทางร้ายได้เสมอ สำหรับเดือน พี่สาวของดำ แม้ว่าจะมีชีวิตที่ สุขสบายก็ต้องประสบปัญหา เมื่อพ่อเลี้ยงหวงแหนและไม่ยอมให้หมั้นกับเด็กหนุ่มที่รักกัน เดือน ซึ่งถูกเลี้ยงดูอย่างดีและได้รับทุนถนอมมาตลอดและมีนิสัยอ่อนแอ จึงได้เข้าไปมีวุ่นวายกับพวกของ ดำ จนกระทั่งถูกตำรวจจับ สุดท้ายดำก็ได้รับความช่วยเหลือจากนายแพทย์จอร์จ เบเนดิกท์ นายแพทย์ผิวดำ ผู้มองเห็นพรสวรรค์ในตัวดำ

เรื่องนี้จึงสะท้อนให้เห็นสภาพสังคมไทยในระบอบที่มีฐานันตต่างชาติมาประจำการ อยู่ในเมืองไทย และสร้างปัญหาลูกเมียเช่าที่ถูกทอดทิ้ง เช่น "ดำ" ลูกนิกรและเมียเช่าชาว- ไทยที่เกิดมาโดยปราศจากความต้องการของพ่อแม่ รูปร่าง หน้าตา ผิวพรรณ เป็นปมด้อยของ ตนเองตลอดเวลา

ตัวละคร

ดำ หรือดลิน

ดำ ลูกเมียเช่า ได้รับการเลี้ยงดูจากป่าหมอนและคุณนายจรรยาศรี ดำเป็นเด็กที่ขาด ความอบอุ่น ทั้งจากบิดา มารดา หรือแม้กระทั่งคนที่นำดำไปเลี้ยง ก็ไม่ได้มอบความรักให้แก่ดำ แล้วยังแสดงพฤติกรรมรังเกียจดำ ซึ่งทำให้ดำรู้สึกเสียใจและจมจ่อมกับชีวิตของตนเองมาก ดำ รู้สึกขมขื่นเรื่องผิวที่มักจะถูกคนเหยียดหยาม และยังขาดคนดูแลเอาใจใส่ ดังนั้น ดำจึงมีพฤติ- กรรมการแสดงออกในทางก้าวร้าว ใช้ถ้อยคำไม่สุภาพ เช่น หากมีใครล้อเลียนถึงสีผิวดำจะ

โกธและพูดจาไม่สุภาพ "ด้าโกธ ยื่นหน้าออกมาด้าแม่ไอ้ฮึดเสียงสั้น" (สีฟ้า 2519: 93) ด้วยเหตุที่ป้าหมอนผู้ที่เลี้ยงดูด้าเป็นชาวบ้าน ทั้งยัง ไร้การศึกษาและยังอยู่ในสภาพแวดล้อมไม่ดี การใช้ถ้อยคำการพูดจาที่ไม่ได้ระมัดระวัง เป็นการสร้างปมด้อยให้แก่ด้าตลอดเวลา เช่น

"ยังเหลืออีตานี้อีกคนไงละ เอาไว้ส่งเข้าประกวดกะเขาเป็นไง"

แล้วลุงชาญก็หัวเราะอย่างครั้นเครง

ป้าหมอนหันมามองด้า ค้อนลุงชาญ

"อีตานี้ะเรอะ ส่งเข้าไปให้เข้าถีบลงจากเวที่ไม่ทันนะซี"

ด้าเกลียดที่ป้าหมอนพูดอย่างนั้น (สีฟ้า 2519: 30)

นอกจากป้าหมอนผู้เลี้ยงดูแล้ว ด้ายังมีคนก้าวเข้ามาในชีวิต ซึ่งล้วนแต่สร้างความกดดันให้ด้าตระหนักในความเป็นชาวชนบทอันอัปยศของตัวเอง (ไพลิน รุ่งรัตน์ 2534: 50) เช่น คุณนายจรรยาศรีที่ซื้อด้าไปด้วยเหตุผลให้ด้าไปเป็นเพื่อนเล่นของลูก และเลี้ยงดูด้าเสมอคนใช้ จึงสร้างความผิดหวังให้แก่ด้ามาก "ด้าก็พอจะรู้ว่าในทันทีที่ได้ยินคุณนายเขาพูดกับผู้หญิงคนนั้น ว่าด้าจะต้องตกอยู่ในสภาพอย่างใด... ความอ้างว้างโดดเดี่ยว ซึ่งสะสมขึ้นมาจากปมด้อยหลายอย่างหลายประการ" (สีฟ้า 2519: 97)

ครั้นเมื่อด้าไปเกี่ยวข้องกับใคร ก็มักจะเป็นผู้ชายหน้าตาดี ๆ ที่ด้าชอบ แต่ก็มักทำให้ด้าเดือดร้อน ซึ่งในระยะของวัยรุ่นนี้ วัยรุ่นมีความต้องการที่จะสนองตอบอารมณ์ของตนเอง ซึ่งอารมณ์และความต้องการนี้เป็นสิ่งเร้าทำให้ด้าไขว่คว้าในสิ่งที่ต้องการ (ฉวีวรรณ สุขพันธ์-โพธาราม 2527: 121) นอกจากนี้มารดาที่รับปากว่าจะมารับไปอยู่ด้วยกัน แต่แล้วกลับเงี้ยวหาย จึงสร้างความผิดหวังให้แก่ด้ามาก ทำให้จิตใจของด้าเต็มไปด้วยความอิจฉาริษยา และด้ามีพฤติกรรมไปในทางร้ายเพื่อประชดประชันในสิ่งที่ขาดหาย เช่น ด้ามั่วสุมกับกลุ่มเพื่อนลูกครึ่งด้วยกัน สาเหตุที่สำคัญในการประพฤตินี้ปฏิบัติเช่นนี้เพราะด้าเติบโตขึ้นมาอย่างครึ่ง ๆ กลาง ๆ หาผู้ใหญ่ที่จะให้คำปรึกษาไม่ได้ ดังนั้น ด้าจึงมีความประพฤตินทางมั่วสุมและด้าเนินชีวิตอย่างปล่อยปละละเลย

เดือนไขแสง

พี่สาวของด้า แม้ว่าจะเป็นลูกเมียเช่าเช่นเดียวกับด้า แต่ด้วยใบหน้าที่สวยงาม ผิวพรรณขาว จึงทำให้เป็นที่น่ารักแก่บุคคลที่พบเห็น เดือนได้รับการเลี้ยงดูจากป้าหมอน ภายหลังต้นยธรรและ เขมวรรณรับเดือนไปเป็นบุตรบุญธรรม เดือนเติบโตด้วยความรักและความ

อบอุ่น แต่เขมวรณอบรมและทะนุถนอมเดือนมากเกินไป ซึ่งการอบรมเลี้ยงดูแบบนี้หมายถึง พ่อแม่จะคอยปกป้องดูแลดุตรคล้ายกับเป็นเด็ก คอยให้ความช่วยเหลือ ทำให้เด็กวัยรุ่นไม่สามารถ แก้ไขปัญหาให้กับตนเองได้ (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ 2532: 404) ดังนั้น เมื่อเดือนพบกับ ปัญหาทางครอบครัวคือ บิดาหวงแหนและไม่ยอมให้หมั้นกับไวภพ เดือนซึ่งได้รับความอบอุ่นใน ชีวิตมาตลอดเมื่อประสบกับความไม่เข้าใจในบิดา จึงทำให้เดือนพยายามหลีกเลี่ยงปัญหาเหล่านี้ไป และไปมีวส์มกับกลุ่มเพื่อนของดำ จนกระทั่งถูกตำรวจจับ ซึ่งเป็นเพราะเดือนเติบโตใน สภาพแวดล้อมที่ทำให้อ่อนต่อสังคม เช่น "เด็กมันไม่รักดี เราผิดเองที่ไม่เชื่อเรื่องเชื่อสาย เรื่องกรรมพันธุ์ เพียงแต่ห้ามไม่ให้ติดต่อกับผู้ชาย มันทำตัวเองได้เลวขนาดนี้" (สีฟ้า 2519: 438) "เด็กซึ่งอบรมมาอย่างดีวิเศษ ให้ความอบอุ่นอย่างเต็มที่ที่มีสติปัญญา ความรู้ความคิด หากไม่สะเทือนใจอย่างเหลือทนคงไม่ตัดสินใจระจอนลงไปในเหวเป็นแน่" (สีฟ้า 2519: 437)

กัทย

วัยรุ่นลูกครึ่งฝรั่ง แต่พ่อแม่ทอดทิ้ง เพราะเมื่อขอมาเลี้ยงแล้วเกิดลูกจริง ๆ ของตนเองขึ้นมา ก็ทุ่มเทเอาใจใส่ลูกจริง จนกระทั่งกัทยถูกทอดทิ้ง ทำให้กัทยขาดความอบอุ่นใน ครอบครัวและทำให้เกิดปัญหา ซึ่งกัทยมีพื้นฐานทางอารมณ์อ่อนไหว เมื่อถูกทอดทิ้งจึงแสดง พฤติกรรมไปในทางประชดประชัน เช่น ขโมยของ เป็นต้น

เตรื่อง

ลูกครึ่งฝรั่งนี้โกรธกับแม่เวียตนาม ผู้มีปัญหาทางประเทศของตน และฝังความเกลียดชังชีวิตของตนเองมาก จนกระทั่งเกลียดและริษยาลูกครึ่งทุกคนที่ได้รับการเลี้ยงดูอย่างดี และเตรื่องได้ประชดประชันชีวิตของตนในการมีวส์มกับเพื่อน ๆ และติดยาเสพติด

7. ใต้ฟ้าสีคราม

มัทธิ เด็กสาวชาวกรุงพบรักกับลีเจ็ง หนุ่มชาวม้ง ขณะที่ เป็นนักศึกษาอยู่ที่เดียวกัน ความรักย่อมไม่มีพรมแดน มัทธิจึงสละความสุขส่วนตัวเดินทางไปใช้ชีวิตคู่อยู่บนตอยท่ามกลางความไม่พอใจของพ่อแม่พี่น้อง อย่างไรก็ตาม ความศิวิไลซ์ของเมืองหลวงก็เป็นสิ่งที่มัทธิผูกพันอยู่ ดังนั้นเมื่อกลับมาคลอดลูกที่บ้านกรุงเทพฯ ความสะตอกสบายของชีวิตเมืองหลวง ทำให้มัทธิลังเลที่จะกลับไป แต่ด้วยอำนาจของความรักเธอจึงกลับไปบนตอยอีกครั้ง

เรื่องนี้ชี้ให้เห็นถึงปัญหาการครองเรือนของคนต่างเผ่าพันธุ์ ที่แตกต่างกันทั้งขนบธรรมเนียมประเพณี ฐานะความเป็นอยู่ แต่ทั้งสองก็สามารถทำความเข้าใจกันได้

ตัวละคร

มัทธิ

หญิงสาวชาวกรุงรักและแต่งงานกับหนุ่มชาวเขาเผ่าม้ง ด้วยความต้องการทางอารมณ์รัก บุคคลที่อยู่ในระยะวัยรุ่นนี้จะมีความปรารถนาที่รุนแรง ความรักจึงเป็นสิ่งเร้าที่ทำให้มัทธิตอบสนองความต้องการทางเพศของตน ด้วยการแต่งงานกับหนุ่มชาวเขา

8. หลง

วิรงรอง สิริวิมล หลานสาวของเจ้าพระยาอภิรักษ์ภูธรเรศ เธอเกิดมาแต่ไม่เป็นที่พอใจของบิดามารดาคือ คุณพรและคุณวิภา เพราะในวัยเด็กเธอมีหน้าตาไม่น่ารักต่างจากพี่น้องคนอื่น ดังนั้น เจ้าคุณปู่คือเจ้าพระยาอภิรักษ์ภูธรเรศ จึงรับเลี้ยงดูด้วยความรักและความเต็มใจ ในวัยเด็ก วิรงรองได้รับการรังเกียจและกลั่นแกล้งจากพี่น้องคนอื่น เช่น พี่ของเธอ มักจะล้อว่า "น้องหนูใต้ถุน" (สีฟ้า 2509: 60) สาเหตุที่พี่ของวิรงรองเรียกเธอเช่นนี้ เพราะลูก ๆ คนอื่นจะอยู่บนตึกใหญ่ แต่วิรงรองอยู่กับอาน้อยที่ชั้นล่าง ในบางครั้งคุณแม่ของวิรงรองก็เรียกเธอว่า "ยายกาฝาก" (สีฟ้า 2509: 63) จากการที่มารดาแสดงความรักต่อพี่น้องคนอื่นมากกว่าวิรงรอง นอกเหนือจากที่ยกเธอให้เจ้าคุณปู่แลนั้น ทำให้เกิดความห่างเหินระหว่างบิดา มารดา และวิรงรอง ทำให้วิรงรองเกิดความน้อยใจในตัวบิดามารดา นอกจากนี้ วิรงรองยังมีลักษณะนิสัยช่างจำ อายากเอาชนะ ถือตัว เห็นได้จากวิรงรองแสดงอาการไม่พอใจเมื่อได้พบกับชายหนุ่มชื่อ น้ามนต์ ชอบบัวแยม สาเหตุจากลักษณะอาการที่น้ามนต์แสดงออก เช่น การล้อเลียน ซึ่งเป็นกิริยาที่วิรงรองไม่ชอบเลย และเธอมักจะระงับความขุ่นเคืองด้วยวิธีการนึกในใจว่า "บุรุษผู้นี้เป็นเพียงน้ามนต์ หลกลอย ปราศจากคุณสมบัติใด ๆ อันสตรീศวรภูมิใจ" (สีฟ้า 2509: 71) ภายหลังวิรงรองได้แต่งงานกับน้ามนต์ ด้วยความเห็นชอบจากเจ้าคุณปู่ และเพื่อทดแทนพระคุณเจ้าคุณปู่ แต่แล้วคุณความดีของเขาก็ทำให้เธอและเขาเข้าใจกันได้

เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงชีวิตความเป็นอยู่ของบุคคลที่อยู่กันอย่างครอบครัวใหญ่ ผู้เป็นเจ้าของบ้านมียศฐาบรรดาศักดิ์ สภาพสังคมมีอิทธิพลต่อความคิดและการดำรงชีวิต เช่น

วิรงรอง ที่ต้องระมัดระวังตัวเองมากขึ้นเมื่อท่านชายหลงรัก ทั้งนี้เกรงคำครหาจากบุคคลอื่น และจากการที่เธอเป็นหลานรักของท่านปู่ มีฐานะดี บางครั้งทำให้เธอเกิดความหลงตนเอง แต่การอบรมที่ดีก็ได้ทำให้เธอรู้จักปรับปรุงตัวเองได้อย่างดี

ตัวละคร

วิรงรอง

หญิงสาวที่มีความมั่นใจในตัวเองสูง มีพื้นฐานทางอารมณ์ที่เยือกเย็น เพราะวิรงรองได้รับการอบรมเอาใจใส่จากผู้ใหญ่ในครอบครัว แม้ว่าจะมีบุรุษสูงศักดิ์ขอแต่งงาน แต่วิรงรองก็ได้ไตร่ตรองคำนึงถึงเหตุผลต่าง ๆ ที่เห็นว่ายังไม่สมควรจะแต่งงาน เพราะเห็นว่าถ้าหากแต่งงานกันรวดเร็ว อาจก่อให้เกิดปัญหาในอนาคตได้ เช่น "ท่านชายท่านพระทัยร้อนวู่วาม เหลือเกินนี่คะ อาน้อย อะไรผิดก็กริ้ว อะไรหนอยก็กริ้ว บทท่านจะเอาอะไรขึ้นมาก็จะเที่ยวโบราณท่านว่า รักร้อนเย็นเร็ว จึงไม่ใช่หรือคะ อาน้อย?" (สีฟ้า 2512: 13) เป็นความเชื่อมั่นในการตัดสินใจของตนเอง ที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะอารมณ์ที่เยือกเย็น วัยรุ่นเป็นระยะของการเจริญเติบโตเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย ซึ่งเป็นผลสะท้อนต่อการเจริญทางด้านความคิด (ฉวีวรรณ สุขพันธ์ไพฑาราม 2527: 85) ดังนั้น วัยรุ่นบางคนจะมีความเชื่อมั่นรุนแรง นอกจากนี้ วิรงรองแสดงพฤติกรรมถูกเหยียดหยามและพฤติกรรมยกย่องเทิดทูน ปรากฏให้เห็นในขณะที่มีสิ่งเร้าทางอารมณ์คือ เมื่อวิรงรองรักกับท่านชายศุภวารจุนั้น วิรงรองเชื่อมั่นในตัวท่านชายมาก และพฤติกรรมที่วิรงรองแสดงออกต่อท่านชาย และเป็นที่ยอมรับแก่บุคคลทั่วไปคือการยกย่อง เทิดทูน เช่น อาน้อยกล่าวว่า "ระวังท่านจะพาคนอื่นกลับมาด้วยก็แล้วกัน" วิรงรองกล่าวว่า "หนูเชื่อว่าคงเป็นไปไม่ได้ดอกคะ เสียงของวิรงรองแสดงความมั่นใจยิ่งนัก" (สีฟ้า 2512: 16) สิ่งเร้าที่มากกระตุ้นพฤติกรรมของวิรงรองคือ ท่านชายได้แสดงความรักต่อวิรงรอง ดังนั้น วิรงรองจึงตอบสนองต่อสิ่งเร้า นั้น ด้วยอารมณ์รักและแสดงพฤติกรรมให้ปรากฏคือการยกย่อง แต่ความเชื่อมั่นในตนเองสูงมากของวิรงรอง จะเป็นลักษณะอารมณ์ที่ถาวร (Sentiment) เป็นความรู้สึกที่ลึกซึ้ง โดยผ่านการตรึงตรอง (ฉวีวรรณ สุขพันธ์ไพฑาราม 2527: 87) สังเกตว่า อารมณ์ถาวร หากวัยรุ่นมีสภาพการอบรมเลี้ยงดูและสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม ลักษณะอารมณ์ถาวรจะมีความมั่นใจในตนเอง เพราะการแสดงออกเกิดจากการได้ใช้ความคิดไตร่ตรอง เช่น วิรงรองที่มีความเชื่อมั่นมาก แต่เมื่อวิรงรองผิดหวังในตัวท่านชาย และได้พบรู้จักกับนายน้ำมนต์ ชอบบัวแย้ม ซึ่งวิรงรองคิดว่า "เป็นบุรุษที่ปราศจากคุณสมบัติใด ๆ อันสตรีควรภูมิใจ" (สีฟ้า 2512: 71) จากสิ่งเร้าคือ การแสดงออกของน้ำมนต์ ที่แสดง

พฤติกรรมลือเลียงวิรกรงเสมอ ทำให้วิรกรงแสดงพฤติกรรมตอบสนอง ปรากฏให้เห็นคือ พฤติกรรมเหยียดหยาม ไม่พอใจ นอกจากนี้ วิรกรงได้แสดงพฤติกรรมโกรธและไม่พอใจ บางครั้งเกิดจากสิ่งเร้าภายนอก ได้แก่ สิ่งแวดล้อม ซึ่งมากกระตุ้นทำให้แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ (ประสาร ทิพย์ธารา 2533: 13) เช่น วิรกรงได้พบกับน้ำมนต์ แต่น้ำมนต์ไม่ได้แสดง การเอาใจใส่หรือยกย่องต่อวิรกรง จึงทำให้วิรกรงไม่พอใจและแสดงพฤติกรรมโกรธปรากฏ ออกมา

ซึ่งพฤติกรรมต่าง ๆ ของวิรกรงนั้น ส่วนหนึ่งมาจากการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการ ในระยะวัยรุ่น การอบรมเลี้ยงดูและสภาพแวดล้อมก็มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกของ วิรกรงเช่นกัน

9. โธมัส

ชีวิตของมาตาที่มีความทะเยอทะยานและหลงตัวเอง เป็นผู้นำครอบครัวในทุก ๆ ด้าน บังคับให้ทุกคนในครอบครัวกระทำตามในสิ่งที่ตนปรารถนา แม้สามีคือ พิชิต จะเป็นถึง รองอธิบดี แต่เธอก็บังคับให้เขาลาออกมาสวมครเป็นผู้นำราษฎร แต่ก็ผิดหวัง มาตามีบุตรหญิง ชาย 2 คนคือ เมธาวิและมินา ทั้งสองถูกมารดาบังคับให้เรียนหนังสืออย่างหนัก โดยเฉพาะ เมธาวิ เธอกำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยในชั้นปีสุดท้าย มารดาหวังให้เธอสอบได้เกียรตินิยม เพื่อว่าจะได้สอบขอทุนเรียนต่อต่างประเทศ ตลอดเวลา เมธาวิรู้สึกมีความกดดันและเป็นเด็ก อ่อนไหว ตกใจง่าย เนื่องจาก เธอได้ถูกบังคับจากมารดาเสมอ และเธอยังได้รับรู้การ ทะเลาะวิวาทระหว่างมารดาและบิดาเสมอ หลายครั้งที่มารดาตำหนิว่ากเป็นผู้เป็นบิดาอย่าง รุนแรง ในขณะที่เมธาวิและมินาอยู่ด้วย ในความรู้สึกของมินา ซึ่งเป็นเด็กชายจะรุนแรงกว่า เมธาวิ มินาจะรู้สึกเสียใจ ไม่พอใจ ที่บิดาเป็นคนอ่อนแอ สำหรับเมธาวิจะรู้สึกสงสารบิดา หลายครั้งที่เมธาวิมีอาการใจลอย เกิดจากความเครียดที่ถูกมารดาบังคับดุด่า เช่น "ครั้นมาตา ร้องทักว่า อ้าว...ยายเม เมธาวิก็สะดุ้งผวา จนตัวลอยเมื่อหล่อนหันมายังมาตานั้น สีหน้า ของเมธาวิเผือดขาว" (สีฟ้า 2514: 49) เมธาวิรู้สึกกดดันและเกรงกลัวมารดามากขึ้น จนทำให้เมธาวิมีอาการปวดศีรษะบ่อยครั้ง เนื่องจาก เธอสอบได้คะแนนไม่ถึงชั้นเกียรตินิยม จึงทำให้ไม่มีสิทธิ์ในการสอบขอทุนไปต่างประเทศ มารดารู้สึกผิดหวังและได้บังคับให้เมธาวิ แต่งงานกับ ดร. วรงค์ แต่ชีวิตสมรสของเธอก็ล้มเหลว เมธาวิเกิดอาการช็อคในคืนแรกของการแต่งงาน และมีอาการทางประสาท

สำหรับมารดาของเมธาวี ภายหลังจากที่รู้ว่า นิซิดมีภรรยาบ่อย ทำให้มาตาผิดหวังมาก และหย่าขาดจากนิซิด ซึ่งเรื่องนี้ชี้ให้เห็นสภาพสังคมครอบครัวที่มีภรรยาเป็นใหญ่ที่สุดในบ้าน และมีผลให้ทุกคนในครอบครัวปราศจากความสุข และทำให้เกิดปัญหากับเด็กที่กำลังอยู่ในวัยกำลัง เจริญเติบโต

เรื่องนี้ชี้ให้เห็นสภาพสังคมครอบครัวที่มีภรรยาเป็นใหญ่ที่สุดในบ้าน และบังคับให้ทุกคนทำตามใจตนเอง จึงมีผลทำให้ทุกคนภายในครอบครัวปราศจากความสุข และก่อให้เกิดปัญหาทั้งบุตรชายและบุตรสาวที่เติบโตอยู่ในช่วงวัยรุ่น

ตัวละคร

เมธาวี

เมธาวี เป็นเด็กสาวที่กำลังอยู่ในระยะวัยรุ่น บิดาชื่อคุณนิซิด เป็นรองอธิบดี มารดาชื่อมาตา เมธาวีเป็นเด็กสาวที่เคร่งเครียด เธอถูกบังคับจากมารดาให้ทำสิ่งต่าง ๆ เช่น ให้ขยันและตั้งใจเรียนหนังสือ มาตาหวังว่า เมธาวีจะต้องมีอนาคตทางการศึกษาที่ดี ขอให้บุตรสาวขยันเรียนเพื่อสอบชิงทุนไปต่างประเทศ ซึ่งความมานะบากบั่นสนใจแต่การเรียนนี้เองจึงทำให้เมธาวีปราศจากเพื่อนที่เข้าใจในตัวเธอ ความเคร่งครัดของมารดาทำให้เมธาวีเป็นวัยรุ่นที่เคร่งเครียด มีพื้นฐานทางอารมณ์อ่อนไหว ตกใจง่าย บางครั้งเหม่อลอย เช่น เมื่อน้องชายกลับมาบ้านสาย แต่บิดายังไม่กลับ มารดารอคอยการกลับมาของบิดาอยู่ ได้สร้าง ความกังวลใจว่าบิดามารดาจะทะเลาะกัน

รีบไปอาบน้ำแต่งตัวเร็ว ๆ เข้าเถอะมีนา พี่ไม่อยากจะให้คุณแม่อารมณ์ไม่ดี

สีหน้าของผู้เป็นพี่สาว... ออกจะหวาดวิตกอยู่ ทำให้ผู้เป็นน้องชายเหลือบมองดูอย่าง สงสาร... เมธาวีจึงมีลักษณะเหมือนคนเป็นโรคประสาท คือหวาดผวาและตกใจง่าย (สีฟ้า 2514: 16-17)

ซึ่งลักษณะการเลี้ยงดูของมารดาเป็นไปอย่างเข้มงวดกดขี่ ควบคุมออกคำสั่ง ทำให้ บุตรรู้สึกว่าคุณเอง ไม่ได้รับอิสระ จึงทำให้เด็กขาดความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพ่อแม่ ขาดความอบอุ่น ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ 2531: 404) ดังนั้น จะพบว่าเมธาวี จึงเป็นวัยรุ่นอารมณ์ตึงเครียดอยู่เสมอ

นอกจากนี้ เมธาวียังรับรู้ถึงความขัดแย้งระหว่างบิดามารดาเสมอ มารดามักตำหนิ ต่อหน้าบุตรสาวเสมอ ทำให้เมธาวีรู้สึกถึงความตึงเครียดกลายเป็นเด็กที่คิดมาก "เสียงมารดา ช่มบิดานั้นทำให้สมองและความรู้สึกของเมธาวีเครียด และเครียดขึ้นทุกที บางครั้งหล่อนก็รู้สึกปวดศีรษะรุนแรง" (สีฟ้า 2514: 58) เมธาวีมีพฤติกรรมที่ขาดความมั่นใจในตนเอง เพราะทุกครั้งที่หล่อนกระทำการสิ่งใดจะต้องได้รับการชี้แนะ บังคับ จากมารดาเสมอ ดังนั้น การแสดงความคิดเห็นในการสนทนาของเมธาวี จึงมีน้ำเสียงที่ไม่มั่นใจในตนเอง เช่น "แต่ก็ยรีติยศ ที่คุณแม่ต้องการ บางอย่างก็เหมือนกับหัวโขน" "เมธาวีมีหน้าเบา ๆ น้ำเสียงของหล่อนไม่ลุ่มจะมั่นคงนัก แสดงถึงความไม่มั่นใจ" (สีฟ้า 2514: 224)

เมธาวี นอกจากได้รับรู้การขัดแย้งของบิดามารดานั้น จึงทำให้เมธาวีมีลักษณะของ วัยรุ่นที่ขาดความอบอุ่น การอบรมเลี้ยงดูที่เคร่งครัดเกินไป ทำให้อารมณ์ของเธอซึ่งกำลังอยู่ใน ระยะเวลาวัยรุ่นเกิดความสับสน ไม่แน่ใจ ทำให้เมธาวีมีปัญหาในเรื่องของสุขภาพตนเอง เนื่องจาก เคร่งครัดในชีวิตประจำวันมากเกินไป

มีนา

น้องชายของเมธาวี มีนาอยู่ในระยะวัยรุ่นตอนต้น มารดาบังคับให้เขาต้องศึกษา เล่าเรียน บังคับให้เขาปฏิบัติตามในสิ่งที่มารดาชี้แนะ จึงทำให้มีนาแสดงพฤติกรรมที่แตกต่าง กันเมื่ออยู่ต่อหน้ามารดา มีนาจะเป็นเด็กเรียบร้อย แต่เมื่อไม่มีมารดาอยู่ด้วยพฤติกรรมของมีนา จะเป็นไปตามที่เขาปรารถนา ซึ่งทำให้เขาเป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อนได้

ผู้เป็นบุตรชายก้มหน้าฟังเจียบ ๆ มือประสานกันเบื่องหน้าในท่าสำรวมเมื่ออยู่ต่อหน้า มารดา (สีฟ้า 2514: 18)

พอหลงกลอนประตุแล้ว...มีนาก็ขยี้ผมบนศีรษะของเขาจนเป็นกระเซิง และใช้นิ้วตะกุก ุให้ลงมาปรกอยู่บนหน้าผากดิ่งลั่นชักตุ้หียบวิทยุขนาดจิ๋วออกมาหมุนหาคคลื่น...มีนาก็เดินอยู่คน เดียวอย่างสนุกสนาน (สีฟ้า 2514: 19)

ดังนั้น ในภายหลังมีนาจึงหาทางออกโดยการไปอยู่กับเพื่อน เป็นลักษณะความต้องการ รวมพวกพ้อง มีกลุ่มก้อน ความต้องการเช่นนี้มีค่อนข้างสูง เพราะการรวมพวกพ้องเป็นวิถีทาง ให้วัยรุ่นได้รับการสนองตอบความต้องการ เช่น รู้สึกอบอุ่น ได้รับการยกย่อง มีความรู้สึกว่ามีผู้ ที่เข้าใจตน ร่วมทุกข์ร่วมสุขกับตน (ศรีเรือน แก้วกังวาล 2530: 162) ซึ่งมีนาก็มีความ

ต้องการเพื่อน เนื่องจากเพื่อนจะสนองตอบต่อสิ่งเร้าภายในของมีนาได้ นั่นคือให้ความอบอุ่น
 เข้าใจในตัวมีนา ที่เป็นเช่นนี้เพราะมีนาขาดความอบอุ่นจากบิดามารดานั่นเอง นอกจากนี้
 มีนาสนใจในเรื่องการดนตรี ซึ่งเป็นการระบายความตึงเครียดได้ดี

10. คนบาป

กิม ชายหนุ่มหน้าตาดี บิดาลิ้นชีวิต มารดาชื่อ ภัท แต่งงานใหม่กับศุภโชค
 กิมมีความสัมพันธ์ลับ ๆ อยู่กับสายจิต สาวใหญ่ที่มีฐานะมั่งคั่ง เธอมีบุตรสาวชื่อธิดาเทพ วัย 17
 ซึ่งนับถือศาสนาคริสต์นิกายคาทอลิก หล่อนรักมารดามาก แต่เหมือนมีบางสิ่งบางอย่างมาขวาง
 กันเอาไว้ เพราะเธอคิดว่า มารดามีชีวิตที่ปราศจากศีลธรรมเป็นเครื่องยึดเหนี่ยว การที่
 ธิดาเทพขาดผู้เป็นบิดา จึงทำให้กลายเป็นเด็กซึมเศร้า คิดมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมารดา
 มีความสัมพันธ์กับชายหนุ่มที่ชื่อกิม เช่น "หนูไม่กล้าพูด เพราะที่จริงมันเป็นเรื่องส่วนตัวของ
 คุณแม่ แล้วก็ยังมียะไรอีกหลายอย่างที่หนูไม่เคยเห็นดีเห็นชอบกับคุณแม่ แต่ก็ต้องทนดูคุณแม่ทำ"
 (สีฟ้า 2517: 345) จากสาเหตุนี้เองที่ทำให้ธิดาเทพน้อยใจและห่างเหินผู้เป็นมารดา แต่
 ด้วยความไม่เคยชินกับสังคมภายนอก เนื่องจากเธอจึงถูกอิศเรศ พี่ชายของเพื่อนมอมยา แม้ว่า
 กิมจะช่วยไว้ได้ แต่ทั้งสองก็มีความสัมพันธ์กันด้วยความไม่เต็มใจ ซึ่งทำให้ธิดาเทพเสียใจมาก
 ภายหลังธิดาเทพคลอดบุตรสาวแล้ว เธอได้บวชในศาสนาคริสต์ ทั้งบุตรสาวให้อยู่ในความดูแล
 ของกิม

เรื่องนี้ชี้ให้เห็นถึงศาสนาที่เข้ามายึดเหนี่ยวจิตใจของตัวละคร เช่น ธิดาเทพ
 ให้ดำรงตนอย่างถูกต้อง ในขณะที่เดียวกันให้เห็นถึงพฤติกรรมของบุคคลต่าง ๆ ที่กระทำส่วนทาง
 กับคำสั่งสอนทางศาสนา

ตัวละคร

ธิดาเทพ

เธอเป็นบุตรสาวของนักธุรกิจสาวใหญ่ชื่อ สายจิต มารดาของเธอส่งเธอเข้าโรงเรียน
 ประจำ เธอนับถือศาสนาคริสต์นิกายคาทอลิก เธอเคร่งครัดต่อบทบัญญัติทางศาสนามาก ธิดาเทพ
 รักศรัทธาต่อบิดามาก เธอรู้สึกถึงการขาดความอบอุ่นหลังจากบิดาของเธอสิ้นชีวิต มารดาไม่มี
 เวลาให้กับเธอมากนัก ธิดาเทพจึงรู้สึกถึงความห่างเหินของเธอกับมารดา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 ธิดาเทพได้ตระหนักถึงพฤติกรรมที่น่าละอายของมารดาที่กระทำตั้งแต่ก่อนสามสิ้นชีวิต จึงทำให้

ธิดาเทพรู้สึกเหมือนมีบางสิ่งมาขวางกั้น เช่น

หล่อนอยากจะรักและบูชามารดา แต่ก็ดูเหมือนว่า จะมีอะไรขวางกั้นความรู้สึกของหล่อน อยู่ตลอดเวลา อาจจะเป็นความเห็นและรสนิยมในการครองชีวิตซึ่งแตกต่างกันเหมือนดั่งกับ ชาว (สีฟ้า 2517: 62-63)

หล่อนเห็นว่า ศีลธรรมเป็นสิ่งจำเป็นแก่คนที่เกิดมาเป็นมนุษย์ ศาสนาเป็นที่พึงทางใจและเป็นรั้วป้องกันไม่ให้คนทำบาป (สีฟ้า 2517: 63)

ลักษณะทางอารมณ์ของวัยรุ่น ที่สำคัญประการหนึ่ง อารมณ์ที่ต้องการความรัก (ฉวีวรรณ สุขพันธ์โพธาราม 2527: 88) ธิดาเทพขาดความรักความอบอุ่นจากบิดามารดา จึงทำให้ธิดาเทพมีความสับสนและเคร่งเครียดในอารมณ์ เช่น "แกยยืนอยู่เสมอว่าจะบวช ดูรู้สึกว่ามีอะไรขัดใจหรือไม่พอใจกับแม่ของแกก็ไม่ทราบ ถามเข้าก็อ้อ ๆ อึ้ง ๆ ซอบกล" (สีฟ้า 2517: 261) ซึ่งจากปัญหาทางครอบครัวดังกล่าวนี้เอง ธิดาเทพจึงต้องการหนีให้พ้น เธอจึงปรารถนาที่จะบวช เช่น "ฉันเชื่อ เพราะเธออยู่ในคอนแวนต์นี้มาแต่เล็ก ๆ แต่ที่เธอตัดสินใจจะบวช ไม่ใช่เพราะแรงศรัทธาอย่างเดียว เป็นเพราะเธอน้อยใจและต้องการหนี" (สีฟ้า 2517: 349) นอกจากนี้แล้ว มารดาก็ไม่มีความเข้าใจหรือทราบถึงความต้องการของ ธิดาเทพเลย เหมือนเป็นช่องว่างระหว่างวัย ซึ่งหากสายจิตเข้าใจหรือรู้ซึ่งถึงความต้องการ ของบุตรสาว สายจิตและธิดาเทพจะสามารถเข้าใจกันได้ดี เช่น

เมื่อธิดาเทพมีทุกข์และไม่ทราบจะหาทางระบายออกได้อย่างไร จึงได้สวดมนต์เพื่อทำจิตใจ ให้สงบ แต่สายจิตคิดว่าเป็นสิ่งน่ารำคาญ แม้ว่าจะเคยชินกับภาพการสวดมนต์ของบุตรสาว

หากสายจิตเป็นมารดาที่เอาใจใส่บุตรอย่างละเอียดละออ อาจสังเกตเห็นความเผือดซีด ของสีหน้าธิดาเทพ แต่สายจิตเผชิญเป็นมารดาที่เลี้ยงลูกเพียงแต่ตัว ไม่เคยเลี้ยงใจของลูก หล่อนมองข้ามความรู้สึกและจิตใจของลูกผู้มาแต่ไหนแต่ไร (สีฟ้า 2517: 277)

ซึ่งพื้นฐานทางอารมณ์ของธิดาเทพเป็นวัยรุ่นที่อ่อนไหวง่าย และไม่คุ้นเคยกับสังคมทั่วไป นอกจากนี้จากการขาดการดูแลอบรมจากบิดามารดา จึงทำให้ธิดาเทพเอาแต่ใจตนเอง ภายหลังที่เธอคลอดบุตร เธอจึงได้บวชชี

11. ตะวันในดวงใจ

ออร์ซาและออริน เป็นบุตรของอริศและภัทริน ทั้งสองไม่มีเวลาให้ลูก และภายในครอบครัวก็ปราศจากความสุข เนื่องจาก ภัทรินระแวงในความรักเก่าของอริศที่มีต่อประวิชญา ทำให้เด็กทั้งสองต้องประสบปัญหาในช่วงวัยรุ่น ออรินต้องถูกตำรวจจับในเรื่องการมั่วสุมและหนีโรงเรียน เด็กในวัยนี้จะดิ้นรนกับพ่อแม่ ทว่าอ่อนไหวและซุกจุกง่ายในหมู่เพื่อน ออรินไม่เข้าใจตนเอง เช่นกันว่าตนเองต้องการอะไร เช่น "เขารู้แต่ว่า เขาเบื่ออะไร ๆ ที่มันจำเจ อยากทำทุกอย่างที่อารมณ์อ่อนไหวของเขาอยากทำ ซึ่งบางทีมันก็ไม่จำเป็นต้องมีเหตุผล" (สีฟ้า 2522: 23) และจากการที่ออรินถูกตามใจมากเกินไป แม้จะกระทำผิด เช่น หนีโรงเรียนแต่จะไม่ถูกทำโทษ จึงทำให้ออรินเกิดความเคยชินที่จะกระทำความผิด ภายในครอบครัวนี้มีความไม่เข้าใจกัน จึงทำให้ทั้งออร์ซาและออรินรู้สึกขาดบางสิ่งบางอย่าง สำหรับอริศ แม้ว่าเขาจะแต่งงานกับภัทริน แต่เขาก็ไม่เคยลืมประวิชญาเลย สำหรับประวิชญาหลังจากผิดหวังในรักครั้งแรก เธอก็ได้รับการเอาใจใส่จากเอริกเกริก ภายหลังเอริกเกริกได้พบและคุ้นเคยกับครอบครัวออร์ซา จึงทราบว่า ออร์ซามีปัญหาที่บ้าน ออร์ซาห่างเหินกับมารดา สาเหตุเกิดจากมารดาไม่มีเวลาให้กับลูก และไม่ไต่พยายามที่จะเข้าใจลูก ออร์ซาจึงเป็นเด็กขาดความอบอุ่น และมักจะแสดงพฤติกรรมดื้อรั้น ไม่เชื่อฟังมารดา เช่น "ลูกสาวของดิฉัน เขาถือตัวว่า เขาฉลาด เขาเก่งกว่าแม่ แม่อย่าไปสอนอะไรเขาเลยคะ เขาไม่ยอมฟังหรอก" (สีฟ้า 2522: 106) ดังนั้น เมื่อออร์ซาได้พบกับเอริกเกริกก็รู้สึกศรัทธา และคิดว่าเอริกเกริกเข้าใจเห็นใจในตัวเธอ เป็นลักษณะนิสัยของวัยรุ่นที่ต้องการคนเอาใจใส่ แต่เมื่อใดที่บุคคลนั้นแสดง ความไม่พอใจ รู้สึกน้อยใจ เช่น ออร์ซา รู้สึกน้อยใจในตัวเอริกเกริก "ถ้าคุณเอริกเกริกไม่พอใจให้หนูโทร. มา หนูก็จะไม่โทร. มารบกวนอีกละคะ... หนูมันก็อย่างนี้แหละ หากคนเข้าใจหรือสนใจใยดีกับหนูยาก" (สีฟ้า 2522: 275-276) ภายหลังออร์ซาที่รู้สึกผิดหวังกับบุคคลรอบตัวได้ประศตประชัน ปล่อยตัวปล่อยใจ จนกระทั่งมีปัญหาเรื่องเพศสัมพันธ์และต้องทำแท้ง แต่ทุกปัญหาหากได้รับการเอาใจใส่ดูแลก็จะสามารถแก้ไขให้ลุล่วงได้เช่นกัน

ตัวละคร

ออร์ซา

ออร์ซา มีพื้นฐานทางอารมณ์ในระยะของช่วงวัยรุ่นคือ การแปรปรวนทางอารมณ์ ออร์ซา รู้สึกสับสนในตนเอง เพราะภายในครอบครัวของออร์ซาเกิดความไม่เข้าใจกัน ออร์ซา เป็นเด็กที่เติบโตจากต่างประเทศ เนื่องจากบิดาเป็นทูตชื่อ อริศ มารดาชื่อ ภัทริน ทำหน้าที่

เป็นกรรมการสมาคมต่าง ๆ ภายหลังจากที่อริศย้ายกลับมาอยู่เมืองไทย อรชาก็กลับมาเมืองไทย จากสภาพสังคมที่แตกต่างกัน กล่าวคือ ในสังคมต่างประเทศจะพบว่า เด็กจะย่างเข้าสู่วุฒิภาวะ การเป็นวัยรุ่นเร็วกว่าของไทย เนื่องจากเขาต้องรับผิดชอบต่อชีวิตของเขาเร็ว นอกจากนี้ วัฒนธรรมที่แตกต่างกัน การออกจากความคุ้มครองของบิดามารดาโดยการหาเลี้ยงชีพเอง ทำให้เด็กของเขา รู้จักคิดได้เร็วกว่า (สุชา จันทน์เอม 2529: 3) ดังนั้น อรชาจึงมีลักษณะ เป็นผู้ใหญ่เกินอายุ คือ รู้จักคิด และมีพฤติกรรมเกินเด็ก เช่น "เขาคงเลี้ยงลูกแบบฟรี แบบพวกฝรั่งกระมัง... ลูกสาวดูท่าทางจะแก่แดด" (สีฟ้า 2522: 147) ภายในครอบครัว บิดามารดาไม่มีเวลาให้กับลูก ดังนั้น จะพบว่าอรชามีลักษณะของเด็กขาดความอบอุ่น จึงแสดงออกซึ่งการชดเชยสิ่งต่าง ๆ โดยการประชดประชัน แสดงออกซึ่งพฤติกรรมในทางก้าวร้าว อวดดี ประชดประชัน เช่น

ก็ไม่แน่มันทรอกคะ บางทีพ่อแม่หรือพวกญาติ ๆ เขาอาจจะคิดว่า หนูเป็นฝรั่งมากไป... ก็ที่เขาเอาหนูกลับมากับเขา ทั้ง ๆ ที่น่าจะอยู่เรียนต่อเนี่ย เขาก็กลัวหนูเสียเด็ก

เด็กหญิงเริ่มรุ่นที่พ่อแม่หั่นพูดว่า กลัวเสียเด็ก ออกจะน่ากลัวความรู้สึกประชดประชัน (สีฟ้า 2522: 91)

นอกจากนี้ การที่อริศรู้สึกสับสนในใจนั้น เพราะภายในครอบครัว บิดามารดาที่ทุ่มเถียงกันเสมอ ต่างคนต่างทำงาน อริศได้เห็นความขัดแย้งของคนในครอบครัว ดังนั้น เธอไม่รู้อะไรจะยึดถือใครเป็นแบบอย่าง ซึ่งอริศมีแสดงอารมณ์ฉุนเฉียว สับสน ใ้อวด รัก ซึ่งเป็นลักษณะอารมณ์ของเด็กวัยรุ่นที่จะมีอารมณ์เปลี่ยนแปลงรวดเร็ว ซึ่งเป็นช่วงเปลี่ยนวัย เป็นหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต ดังนั้น วัยรุ่นจึงต้องการบุคคลที่จะเป็นแบบอย่างและเข้าใจในตัวของตัวเอง (ศรีเรือน แก้วกังวาล 2530: 155-156) หากปล่อยปละละเลยหรือไม่สนใจก็อาจทำให้วัยรุ่นเติบโตไปในทางไม่ดีได้ เช่น อริศที่ได้ออกจากบ้าน ภายหลังต้องทำแท้ง ซึ่งเป็นปัญหาทางเพศที่สำคัญของวัยรุ่นที่กระทำในสิ่งที่ไม่เหมาะสม ซึ่งสาเหตุที่ทำให้อริศมีพฤติกรรมทางเพศเร็วนี้เกิดจาก หล่อนต้องการความรัก และต้องการประชดประชันบุคคลรอบข้าง ที่สำคัญคือบิดามารดา เช่น "ความอ่อนเพลีย ทำให้หล่อนได้แต่เผลอปากซุ่มซมิบ ส่วนเสียงตะ โจนนั้นดังอยู่ในแคอก หล่อนไม่ต้องการทั้งพ่อแม่ันนั้นแหละ เพราะไม่มีใครต้องการหล่อน"

ดังนั้น เด็กวัยรุ่นที่กำลังอยู่ในวัยเจริญเติบโตทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา มีความสำคัญอย่างยิ่งที่ต้องให้มีการพัฒนาการไปพร้อม ๆ กัน ทั้งนี้ต้องได้รับการเอาใจใส่จากบิดามารดา และผู้ที่เกี่ยวข้อง ช่วยกันชี้แนะเพื่อให้เด็กวัยรุ่นดำเนินชีวิตไปในเส้นทางที่

ถูกต้อง

อริน

บุตรชายคนเล็กของอริศและภทริณ อรินจะรักและเทิดทูนมารดามากกว่าบิดา ทุกครั้งที่ม่มีปัญหา อรินจะต้องหันเข้าปรึกษามารดา แต่เนื่องจากมารดาตามใจและไม่ได้ตักเตือนในทางที่ถูกต้อง แม้ว่าอรินจะทำผิด ดังนั้นจึงทำให้กลายเป็นความเคยชินของอริน กล่าวคือเมื่อกระทำผิด และไม่ต้องการถูกลงโทษ อรินก็จะอ่อนวอนมารดาให้ช่วยเหลือ ซึ่งจากการที่มารดาได้เลี้ยงดูอบรมอรินอย่างปล่อยปละละเลยเช่นนี้ จึงทำให้อรินมีพฤติกรรมหนีโรงเรียน และมีว่สมซึ่งอาจทำให้เกิดเป็นปัญหาสังคมได้ ซึ่งเด็กวัยรุ่นในระยะนี้จะต่อต้านกับบิดามารดา แต่จะคล้อยตามเพื่อนฝูง เช่น "แต่ฉันมีอะไรบางอย่างก็ไม่วู้ ซึ่งทำให้เขาอ่อนแอและอยากเคล็ดไปกับเพื่อนฝูง" (สีฟ้า 2522: 31) ซึ่งเป็นลักษณะความสับสนในตนเอง เป็นลักษณะของเด็กขาดความอบอุ่น จึงได้แสดงออกเพื่อการตอบสนองความต้องการที่อยากให้คนสนใจ ต้องการมีคนเข้าใจ ดังนั้น อรินจึงได้หนีโรงเรียนไปกับกลุ่มเพื่อน

นอกจากนี้ การที่อรินใกล้ชิดกับมารดามากกว่าบิดา และได้รับรู้ปัญหาภายในครอบครัวคือ บิดามารดาไม่เข้าใจกัน เพราะบิดารักสตรีอื่นอยู่นั้น ด้วยความรักมารดา และมารดาก็รักเขามาก ดังนั้น อรินจึงรู้สึกเดือดร้อนแทนมารดา ได้แสดงพฤติกรรมในทางก้าวร้าว ประชดประชัน เช่น "คุณพ่อกำลังมั่วกับยายดอกเตอร์ประวิญาอยู่ที่เมืองนอก... ยายดอกเตอร์ที่อบรมอรินที่ศาลไงละ อบรมลูกไป ๆ มา ๆ เลยเอาคุณพ่อไปอบรมเสียเลย" (สีฟ้า 2522: 59) และอรินได้พยายามเอาตัวรอดจากการกระทำผิดด้วยการมีพฤติกรรมโกหก เช่น อรินหนีโรงเรียนแต่ไม่ยอมรับว่าหนีโรงเรียน

ซึ่งพฤติกรรมที่อรินแสดงออก สาเหตุสำคัญอย่างหนึ่งคือได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากมารดาอย่างปล่อยปละละเลย ตามใจ จนกระทั่งเสียเด็กและขาดความอบอุ่นในครอบครัว จึงทำให้อรินต้องหาทางออกโดยการหนีโรงเรียนตามแบบเพื่อน ๆ เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม

อริน จึงเป็นลักษณะของเด็กวัยรุ่นที่ต้องการ "ค้นหาตนเอง คือเข้าใจตนเองแจ่มแจ้ง" (ศรีเรือน แก้วกังวาล 2530: 165-166) ทั้งนี้ อรินยังไม่เข้าใจถึงความต้องการของตนเอง แม้ว่าเขาจะมีฐานะที่ดี บิดามารดาก็รักเขามาก แต่การที่เขาหนีโรงเรียน อรินก็ไม่เข้าใจ

เช่นกัน

12. อิสรา

อิสราเกิดและเติบโตมาในวัง อิสราไม่เคยพบทั้งบิดาและมารดา ป้าเจิมเป็นผู้เลี้ยงดูอิสราตั้งแต่เกิด วังที่อิสราอยู่มีท่านเจ้าของวังชื่อ หม่อมเจ้าโชติช่วงระวี รวีวาร อิสรารักและเกรงท่านมาก ทั้ง ๆ ที่ท่านไม่เคยรับสั่งด้วย อิสรารู้สึกว่าท่านเป็นประดุจเทพเจ้า ช่างวังจะมีล่าคล่องซึ่งอิสรามักจะเล่นน้ำที่นั่นเป็นประจำ จนกระทั่งอิสราอายุได้ 12 ปี ก็ถูกป้าเจิมห้ามไปกระโดดน้ำเล่นอีก "จะไปอาบน้ำ หรือกระโดดน้ำเล่นเป็นอิหะ โมนก็ไปเสีย นับแต่พรุ่งนี้ เอ็งจะแก้ผ้ากระโดดน้ำอีกไม่ได้" (ลีฟ้า 2512: 4) ซึ่งทำให้อิสราเริ่มสำนึกว่าตนเองคงเริ่มเป็นสาว และเมื่อถูกล้อเลียน อิสราจะรู้สึกกระดากอาย "นั่งสาเป็นสาวแล้วไว้อ...อีกหน่อยนั่งสาจะมีผิว" (ลีฟ้า 2512: 5) อิสราเริ่มรับรู้ถึงสภาพร่างกายที่เปลี่ยนแปลง เช่น "อิสราเริ่มรู้ตัวว่านอกจากหน้าตาจะผิดไป ผิวพรรณจะผุดผ่องขึ้นแล้วร่างกายภายในอะไรบางอย่างก็ออกจะมีอะไรผิดปกติด้วย" (ลีฟ้า 2512: 6)

ต่อมาอิสราถูกส่งตัวไปเป็นข้ารับใช้ที่เรือนของหม่อมมัม หม่อมน้อย ในงานฉลองพระชนมายุครบสิ่รอบของท่านชาย อิสราได้รำเป็นนางรจนา และในคืนวันนั้นอิสราก็ได้มีความสัมพันธ์กับท่านชายและตั้งครรภ์ ภายหลังอิสราคลอดบุตรเป็นผู้ชายแต่อิสราไม่ได้เลี้ยง หม่อมพริ้มเป็นคนเลี้ยงดูลูกชายของอิสรา อิสราไม่ได้มีโอกาสแทนตัวว่า "แม่" กับลูกชายของตน อิสราเริ่มเบื่อหน่ายในความไม่เข้มแข็งของท่านชาย เช่น "อิสราเริ่มรู้สึกว่า ท่านชายโดยแท้จริงแล้วมิได้เป็นหลักประกันที่อิสราจะยึดได้เลย เพราะท่านเป็นคนไม่เอาเรื่อง ไม่ตัดสินพระทัยเอง" (ลีฟ้า 2512: 29) ภายหลังจากท่านชายสิ้นพระชนม์ภายในวังเริ่มมีการเปลี่ยนแปลง คนที่อาศัยอยู่ได้แยกย้ายไปอาศัยอยู่ที่อื่น สำหรับอิสราเพิ่งรู้สึกตัวว่าตั้งครรภ์ ก็ภายหลังจากท่านชายสิ้นพระชนม์แล้ว ชีวิตของอิสราเริ่มเปลี่ยนแปลงไปเมื่อได้รู้จักกับนายสมศักดิ์ ซึ่งมาขอบคุณหญิงโสภภาพรรณวดี ธิดาของหม่อมพริ้ม อิสราและนายสมศักดิ์ได้พาคุณหญิงโสภภาพรรณวดีหนีออกจากวังไปอยู่บ้านหลังเล็ก ๆ เป็นบ้านของพี่ชายนายสมศักดิ์ ภายหลังอิสราคลอดบุตรสาว อิสราลึกลบมีความสัมพันธ์กับนายสมศักดิ์ ต่อมาเกิดสงคราม ซึ่งในขณะนั้นอิสราเริ่มเล่นละครและมีชื่อเสียงโด่งดัง และได้รู้จักกับนายวิทย์ ทั้งสองแต่งงานกัน แต่ภายหลังอิสรารู้จักนายประธาน และหลงนายประธาน แต่ขณะเดียวกันบุตรสาวที่กำลังโตเป็นสาวของอิสรา ก็เป็นที่ต้องการของนายประธาน อิสรายิงนายประธานเสียชีวิต ภายหลังอิสราจึงบวชชี

ตัวละคร

อีสา

อีสาเกิดและเติบโตโดยไม่ทราบถึงผู้เป็นบิดา แต่มารดาเสียชีวิต อีสาเติบโตจากการเลี้ยงดูของป้าเจิม อีสาอยู่ในวังซึ่งมีหม่อมเจ้าโชติช่วงระวี รวีวาร เป็นเจ้าของวัง ในระยะวัยรุ่นตอนต้นนี้ เนื่องจากอีสาก็ไม่เคยไปไหน ดังนั้นอีสาจึงมีชีวิตที่คุ้นเคยแต่ในวัง อีสาชื่นชมในตัวท่านชายมาก ยกย่องดูเทพเจ้า อีสาทั้งรักทั้งเกรงท่านชาย อีสามีพื้นฐานทางอารมณ์ที่ปรวนแปรง่าย เนื่องจากเป็นช่วงเปลี่ยนวัย มีความเจริญทางร่างกายที่เด่นชัด เช่น อีสาได้รับรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายของตน "อีสาเริ่มรู้ตัวว่า นอกจากหน้าตาจะผิดไป ผิวพรรณจะผุดผ่องขึ้นแล้ว ร่างกายภายในอะไรบางอย่างก็อกจะมีผิดปกติ ดูมันค่อย ๆ ขยายออกทุกสิ่งทุกอย่าง" (สีฟ้า 2512: 6) จากความรู้สึกว่า ตนเองเติบโตเป็นสาว และความชื่นชมในตัวท่านชาย ทำให้อีสาปรารถนาที่จะได้อยู่ใกล้ชิดกับท่านชายเหมือนกับหม่อมคนอื่น ๆ ของท่านชาย เป็นลักษณะความใฝ่ฝันในช่วงวัยรุ่นระยะต้นของอีสา มีอารมณ์อ่อนไหวที่รักเพศตรงข้าม ภายหลังจากที่อีสาได้เป็นหม่อมของท่านชาย และได้คลอดบุตรชายนั้น อีสาไม่ได้เลี้ยงดูบุตรด้วยตนเอง และอีสาเริ่มรู้สึกเบื่อหน่ายท่านชาย เพราะมีวัยที่ห่างกันมาก เป็น "ช่องว่างระหว่างวัย มีความแตกต่างทั้งทางค่านิยม รสนิยม พฤติกรรม" (ศรีเรือน แก้วกังวาล 2539: 173) ดังนั้น อีสาจึงไม่เห็นว่าคุณชายจะทรงเป็นบุรุษที่ตนใฝ่ฝันต่อไป พฤติกรรมของอีสาในช่วงวัยรุ่นตอนต้น แม้ว่าจะกระโดดกระเดก แต่ภายหลังผ่านการอบรมสั่งสอน อีสาจึงมีกริยาที่เรียบร้อยขึ้น เมื่อท่านชายสิ้นพระชนม์ อีสาจึงได้ตระหนักถึงความสำคัญในตัวท่านชาย อีสาคิดได้ว่าท่านชายเป็นที่พึ่งคนเดียวของอีสาเท่านั้น จากความรู้สึกนี้เป็นความรู้สึกพื้นฐานทางอารมณ์ของวัยรุ่นที่มีต่อบุคคลที่ตนรัก (ฉวีวรรณ สุขพันธ์ไพฑาราม 2527: 88) เป็นความผูกพันที่อีสามีต่อตัวท่านชาย

การที่อีสาได้ทราบถึงพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์ตั้งแต่เฟื่องย่างเข้าสู่ระยะวัยรุ่นตอนต้น ดังนั้น เมื่อท่านชายสิ้นพระชนม์ อีสาจึงได้มีความสัมพันธ์กับผู้ชายคนอื่น ที่เป็นเช่นนั้นเพราะอีสาต้องการความรัก ความอบอุ่นจากบุคคลที่ใกล้ชิด เป็นการตอบสนองความต้องการภายในของตนเอง

13. ตะวันไม่เคยเลยลับ

ทาน ชื่อจริงว่า ปาฏิหาริย์ เป็นเด็กกำพร้า มีชีวิตในวัยเด็กอย่างอดอยากยากจน ต่อมาทานได้ติดตามพี่ชายชื่อสุรพล ไปทำไร่ของพ่อวัน ซึ่งทานได้พ่อวันเป็นผู้อุปการะเลี้ยงดู พ่อวันเป็นตัวอย่างของความดีงามที่เขาจดจำไว้ เมื่อทานอายุได้ 8 ขวบ ทานเริ่มรู้จักคิดและสังเกต และต่อมาทานถูกส่งไปอยู่กับเปล่งศรี ลูกสาวของพ่อวันที่ตลาด ทานช่วยขายของ แต่ทานไม่ชอบการโกหก เมื่อทานอายุได้ 12 ปี ทานเริ่มรู้จักกายอย่างเด็กที่กำลังอยู่ในวัยรุ่นระยะต้น ที่ไม่ค่อยกล้าคบกับเพื่อนต่างเพศ ทานได้รู้จักกับสายน้ำ เช่น "ทานนั้นที่แรกออกจะอาย ๆ ไม่กล้าพูด ไม่กล้าเล่นกับผู้หญิง เพราะเวลาอยู่ที่โรงเรียน พอพูดกับใครเพื่อน ๆ ชอบล้อว่ารักกัน" (สีฟ้า 2526: 63)

ทานเติบโตขึ้นพร้อมกับสายน้ำ แต่สายน้ำไม่ได้เรียนหนังสือ สายน้ำอายุได้ 12 ปี ก็เริ่มรู้จักกาย จากที่เคยเล่นน้ำโดยไม่ใส่เสื้อผ้าก็ต้องใส่เสื้อผ้า แต่ทานขณะนั้นอายุ 14 ปี ก็ยังไม่รู้ถึงความเปลี่ยนแปลงเท่าไร ยังคงเล่นน้ำเหมือนเดิม เช่น "สายน้ำบอกว่า หล่อนเป็นสาวแล้ว แต่ทานไม่รู้สึกรู้ว่าเธอเป็นหนุ่ม วันนั้นเลยยังแก้ผ้าลงน้ำเหมือนเดิม" (สีฟ้า 2526: 72) จะพบว่าสายน้ำมีความเจริญเติบโตเร็วกว่าทาน "เด็กผู้หญิงอายุสิบสี่อย่างกับเด็กผู้ชายอายุสิบห้าเข้าสิบหก สายน้ำเป็นสาวมากกว่าทานเป็นหนุ่ม" (สีฟ้า 2526: 76)

ขณะนั้นเมื่อทานได้เรียนรู้และเติบโตมีอายุเพิ่มขึ้น ทานรู้จักคิดและอยากทำไร่ซึ่งในวัยเด็กทานไม่อยากทำไร่ ทานเริ่มรับรู้ปัญหาจากพ่อวันว่า การทำไร่ เมื่อได้ผลผลิตและส่งขายต้องผ่านคนกลางและมักจะถูกเอาเปรียบจากคนกลาง ต่อมาทานได้เข้าไปเรียนในกรุงเทพฯ หลังจากทานจบมหาวิทยาลัย เขาได้กลับไปเป็นชาวนาไร่

จากการอบรมเลี้ยงดูที่ดี ชีวิตของทานจึงเจริญเติบโตทั้งทางร่างกายและจิตใจที่ดี เขาได้คัดเลือกเป็นชาวนาไร่ตัวอย่างและได้รับเลือกให้เป็นหัวหน้า ทานได้เข้าสู่วงการเมืองโดยเริ่มจากผู้นำชาวนาไร่ ผู้แทนราษฎร และเป็นรัฐมนตรี ทานรับใช้ประชาชนและประเทศชาติด้วยความซื่อสัตย์สุจริต แม้จะถูกหว่านล้อมจากอำนาจเงินก็ตาม เพราะเขาตั้งใจแน่วแน่แล้วว่าไม่ว่าการเมืองจะผันผวนอย่างไร เขาก็จะยึดมั่นในอุดมการณ์เช่นเดียวกับดวงตะวันที่ไม่เคยลับฟ้า

ตัวละคร

ปาฏิหาริย์ หรือ หาน

เติบโตท่ามกลางความรักและอบอุ่นจากพ่อวัน ความดีของพ่อวันทำให้หานยึดถือเป็นแบบอย่าง หานมีพฤติกรรมการแสดงออกที่ดี เพราะแบบอย่างที่ดีที่หานได้รับจากพ่อวันนั่นเอง ซึ่งเปรียบได้ว่าพ่อวันเป็นวีรบุรุษ (Heroic Worship) (ศรีเรือน แก้วกังวาล 2530: 164)

แม้ว่าจะรักและศรัทธาในตัวพ่อวัน แต่ด้วยสัญชาตญาณของมนุษย์ทำให้หานนึกจะไปจากพ่อวัน เช่น "หานลั้งเล ใจหนึ่งก็อยากไปกับพี่สุรพล เพราะเขาเป็นพี่ อีกใจหนึ่งก็รักพ่อ แต่ที่หานไม่รู้คือ สัญชาตญาณเห็นแก่ตัวของมนุษย์ในลัทธิ... ในตัวหานและในตัวมนุษย์ทุกคน" (สีฟ้า 2526: 45) นอกจากนี้ หานมีพฤติกรรมที่ตรงไปตรงมา มีพฤติกรรมซื่อสัตย์ จากตอนที่หานไปอยู่ตลาดกับเปล่งศรี และได้ขายของ ถ้าผลไม่ไม่ดี หานก็บอกความจริง เช่น "หานมีนิสัยอย่างนี้เอง ตรงไปตรงมาและจริงใจ" (สีฟ้า 2526: 78) แม้ว่าหานจะเติบโตผ่านการเป็นวัยรุ่น แต่พฤติกรรมต่าง ๆ ที่มีในช่วงวัยรุ่นก็ยังติดเป็นนิสัยของหานเช่นเดิม